eZine

of Modern Texts in Translation

18 December 2014

Washington Irving

translated by

Andrei Radu Bîrsan (graduate student, MTTLC)

© **MTTLC** http://revista.mttlc.ro/

Translation Café

eZine
of Modern Texts in Translation

Director

Lidia Vianu

ISSN 1842-9149	**Issue 134** **18 December 2014**	Issue Editor **Andrei Radu Bîrsan**
© MTTLC © The University of Bucharest	**"The Legend of Sleepy Hollow" by Washington Irving, translated by Andrei-Radu Bîrsan**	IT Expertise: **Simona Sămulescu**

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name. The magazine is posted on the internet on the 18th of every month.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

MTTLC Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan mttlc.ro

Translation Café

Contemporary Literature Press http://editura.mttlc.ro

http://www.masterat.mttlc.ro/
http://revista.mttlc.ro/
http://www.editura.mttlc.ro/

Translation Café

18 December 2014

THE LEGEND OF SLEEPY HOLLOW

FOUND AMONG THE PAPERS OF THE LATE DIEDRICH KNICKERBOCKER.

”A pleasing land of drowsy head it was,
Of dreams that wave before the half-shut eye;
And of gay castles in the clouds that pass,
Forever flushing round a summer sky.”
CASTLE OF INDOLENCE

LEGENDA VĂII ADORMITE

GĂSITĂ PRINTRE HÂRTIILE RĂPOSATULUI DIEDRICH KNICKERBOCKER.

Traducere de Andrei Radu Bîrsan

„Era un țărm[i] încântător al minții toropite,
Al viselor ce unduiesc naintea ochiului mijit;
Și-al pitoreștilor castele în nourii hoinari,
Veșnic licărind pe cerul cel de vară.”
CASTELUL INDOLENȚEI[ii]

ON the bosom of one of those spacious coves which indent the eastern shore of the Hudson, at that broad expansion of the river denominated by the ancient Dutch navigators the Tappan Zee, and where they always prudently shortened sail, and implored the protection of St. Nicholas when they crossed, there lies a small market-town or rural port, which by some is called Greensburgh, but which is more generally and properly known by the name of Tarry Town. This name was given, we are told, in former days, by the good housewives of the adjacent country, from the inveterate propensity of their husbands to linger about the village tavern on market-days. Be that as it may, I do not vouch for the fact, but merely advert to it, for the sake of being precise and authentic.

Not far from this village, perhaps about two miles, there is a little valley, or rather lap of land, among high hills, which is one of the quietest places in the whole world. A small brook glides through it, with just murmur enough to lull one to repose; and the occasional whistle of a quail, or tapping of a woodpecker, is almost the only sound that ever breaks in upon the uniform tranquillity.

I recollect that, when a stripling, my first exploit in squirrel-shooting was in a grove of tall walnut-trees that shades one side of the valley. I had wandered into it at noon-time, when all nature is peculiarly

PE întinderea unuia dintre micile dar spațioasele golfuri care crestează țărmul de est al fluviului Hudson, în acea largă deschidere denumită de vechii navigatori olandezi Tappan Zee[iii], pe care, când o străbăteau, își strângeau întotdeauna cu prudență pânzele și se rugau stăruitor pentru ajutorul Sfântului Niculae, acolo se află un mic orășel cu iarmaroace sau port rural, numit de către unii Greensburgh, dar care este cunoscut în general după numele mai potrivit de Tarry[iv] Town. Acest nume i-a fost dat, ni se spune, în vremurile apuse, de către gospodinele harnice ale tărâmului învecinat, din pricina deprinderii învechite a bărbaților lor de a zăbovi prin cârciuma satului în zilele târgurilor. Oricum o fi fost, nu garantez pentru acest zvon, ci doar îl pomenesc, de dragul de-a fi precis și autentic.

Nu departe de-acest sat, la vreo două mile, printre dealuri înalte, se află o văiugă, sau mai degrabă o palmă de pământ, care este unul dintre cele mai liniștite locuri din întreaga lume. Un pârâiaș șerpuiește prin ea, cu un murmur cât să te îmbie să ațipești; iar fluieratul întâmplător al unei prepelițe, sau bătaia unei ciocănitori este aproape singurul sunet care tulbură vreodată liniștea uniformă.

Îmi amintesc că, pe vremea când eram copil, prima mea experiență la vânat de veverițe a fost într-o dumbravă de aluni înalți care umbresc o parte a văii. Mă aventurasem în ea în timpul amiezii,

quiet, and was startled by the roar of my own gun, as it broke the Sabbath stillness around, and was prolonged and reverberated by the angry echoes. If ever I should wish for a retreat, whither I might steal from the world and its distractions, and dream quietly away the remnant of a troubled life, I know of none more promising than this little valley.

From the listless repose of the place, and the peculiar character of its inhabitants, who are descendants from the original Dutch settlers, this sequestered glen has long been known by the name of SLEEPY HOLLOW, and its rustic lads are called the Sleepy Hollow Boys throughout all the neighboring country. A drowsy, dreamy influence seems to hang over the land, and to pervade the very atmosphere. Some say that the place was bewitched by a high German doctor, during the early days of the settlement; others, that an old Indian chief, the prophet or wizard of his tribe, held his powwows there before the country was discovered by Master Hendrick Hudson. Certain it is, the place still continues under the sway of some witching power, that holds a spell over the minds of the good people, causing them to walk in a continual reverie. They are given to all kinds of marvellous beliefs; are subject to trances and visions; and frequently see strange sights, and hear music and voices in the air. The whole neighborhood abounds with local tales, haunted spots, and twilight superstitions: stars shoot and meteors glare

când toată natura e deosebit de liniștită, și mă înfiorasem din pricina bubuiturii propriei mele puști, care a sfâșiat tăcerea de duminică din jur, prelungită și reverberată de ecourile furioase. Dacă mi-aș dori vreodată un refugiu, unde să mă pot sustrage lumii și plăcerilor ei, să-mi trăiesc în visare rămășițele unei vieți frământate, nu cunosc nici un loc mai promițător decât această văiugă.

Din pricina toropelii moleșitoare a acestui loc și a felului deosebit de a fi al locuitorilor săi, care sunt urmași de-ai primilor colonişti olandezi, acest șes retras a fost știut de multă vreme după numele de VALEA ADORMITĂ, iar flăcăii săi rustici sunt cunoscuți drept Băieții Văii Adormite prin întregul ținut învecinat. Un aer ca de vis, adormitor, pare să plutească peste regiune, și să pătrundă însăși atmosfera. Unii spun că locul a fost fermecat de un mare doctor neamț în primele zile ale stabilirii coloniilor; alții zic că un bătrân șef indian, profet sau vraci al tribului său, își ținea acolo adunările înainte ca teritoriul să fie descoperit de maestrul Hendrick Hudson[v]. Un lucru e sigur, locul încă se află sub stăpânirea vreunei puteri fermecate, care ține sub vrajă mințile preabunilor oameni, purtându-i într-o reverie neîncetată. Se dedau la tot felul de crezări mărețe; cad pradă transelor și viziunilor; și deseori zăresc năluciri stranii, și aud muzică și voci în văzduh. Întreaga vecinătate abundă de povești din zonă, de locuri bântuite și de superstiții obscure: stelele cad iar corpurile cerești

oftener across the valley than in any other part of the country, and the nightmare, with her whole nine fold, seems to make it the favorite scene of her gambols.

The dominant spirit, however, that haunts this enchanted region, and seems to be commander-in-chief of all the powers of the air, is the apparition of a figure on horseback without a head. It is said by some to be the ghost of a Hessian trooper, whose head had been carried away by a cannon-ball, in some nameless battle during the revolutionary war; and who is ever and anon seen by the country folk, hurrying along in the gloom of night, as if on the wings of the wind. His haunts are not confined to the valley, but extend at times to the adjacent roads, and especially to the vicinity of a church at no great distance. Indeed, certain of the most authentic historians of those parts, who have been careful in collecting and collating the floating facts concerning this spectre, allege that the body of the trooper having been buried in the churchyard, the ghost rides forth to the scene of battle in nightly quest of his head; and that the rushing speed with which he sometimes passes along the Hollow, like a midnight blast, is owing to his being belated, and in a hurry to get back to the churchyard before daybreak.

Such is the general purport of this legendary superstition, which has furnished materials for many a wild story in that region of shadows;

sclipesc mai des de-a lungul văii decât în oricare altă parte a ținutului, iar moroaica[vi], împreună cu toate cele nouă surate ale sale, pare-a fi făcut din ea locul său preferat pentru giumbușlucuri.

Cu toate astea, duhul stăpânitor care cutreieră această regiune fermecată și care pare a fi în fruntea tuturor forțelor din văzduh, este fantoma unei siluete călare, fără cap. Unii spun că este stafia unui cavaler Hessian[vii], al cărui cap a fost spulberat de o ghiulea de tun, într-o bătălie neștiută din vremea războiului revoluționar; și care este tot mereu și pretutindeni văzută de oamenii din partea locului, repezindu-se în bezna nopții ca și purtat pe aripile vântului. Aparițiile lui nu sunt mărginite de vale, ci se întind uneori pe drumurile alăturate, și în special în împrejurimea unei biserici care nu e prea departe. Într-adevăr, unii dintre cei mai de încredere istorici din acele părți, care-au cules și au adunat cu grijă adevărurile schimbătoare despre acest spectru, pretind că, trupul călărețului fiind îngropat în curtea bisericii, fantoma călărește înspre câmpul de luptă într-o căutare nocturnă a capului său; și că iuțeala aprigă cu care străbate uneori Valea, ca un vuiet din miez de noapte, se datorează zăbovirii sale, și faptului că se grăbește să se întoarcă în curtea bisericii înaintea răsăritului.

Acesta este în mare parte miezul legendarei superstiții, care a dat naștere substanței multor povești fantastice în acea regiune a

and the spectre is known, at all the country firesides, by the name of the Headless Horseman of Sleepy Hollow.

It is remarkable that the visionary propensity I have mentioned is not confined to the native inhabitants of the valley, but is unconsciously imbibed by everyone who resides there for a time. However wide awake they may have been before they entered that sleepy region, they are sure, in a little while, to inhale the witching influence of the air, and begin to grow imaginative— to dream dreams, and see apparitions.

I mention this peaceful spot with all possible laud; for it is in such little retired Dutch valleys, found here and there embosomed in the great State of New York, that population, manners, and customs, remain fixed; while the great torrent of migration and improvement, which is making such incessant changes in other parts of this restless country, sweeps by them unobserved. They are like those little nooks of still water which border a rapid stream; where we may see the straw and bubble riding quietly at anchor, or slowly revolving in their mimic harbor, undisturbed by the rush of the passing current. Though many years have elapsed since I trod the drowsy shades of Sleepy Hollow, yet I question whether I should not still find the same trees and the same families vegetating in its sheltered bosom.

umbrelor; iar spectrul este știut, la toate focurile de tabără câmpenești, drept Călărețul fără cap al Văii Adormite.

Este remarcabil faptul că năzuința înspre visare pe care am menționat-o nu se mărginește la locuitorii neaoși ai văii, ci este pe ascuns însușită de oricine locuiește acolo un timp. Oricât de lucizi ar fi fost ei înainte să pătrundă în acea regiune adormită, vor ajunge cu siguranță, în scurt timp, să fie pătrunși de influența vrăjită a văzduhului, și să înceapă să aibă închipuiri – să viseze tot felul de vise și să vadă năluciri.

Amintesc de acest loc pașnic cu toată prețuirea cuvenită; fiindcă numai în asemenea văiugi olandeze retrase, care se găsesc ici și colo cuprinse în marele Stat al New Yorkului, populația, bunele obiceiuri și tradițiile rămân nepreschimbate; pe când marele val de migrații și îmbunătățiri, care face neîncetate schimbări în celelalte părți ale acestui ținut agitat, trece pe lângă ele neobservat. Sunt asemenea micilor ochiuri de apă stătătoare care mărginesc un șuvoi iute; unde poți vedea paiele și bulele de aer plutind domol pe loc, sau rotindu-se încet în micul lor liman, netulburate de goana curentului năvalnic. Deși au trecut mulți ani de când am cutreierat prin umbrele amorțite ale Văii Adormite, totuși mă întreb dacă nu cumva aș găsi încă aceiași arbori și aceleași familii trândăvind în sânul ei ferit.

In this by-place of nature, there abode, in a remote period of American history, that is to say, some thirty years since, a worthy wight of the name of Ichabod Crane; who sojourned, or, as he expressed it, " tarried," in Sleepy Hollow, for the purpose of instructing the children of the vicinity. He was a native of Connecticut; a State which supplies the Union with pioneers for the mind as well as for the forest, and sends forth yearly its legions of frontier woodsmen and country schoolmasters. The cognomen of Crane was not inapplicable to his person. He was tall, but exceedingly lank, with narrow shoulders, long arms and legs, hands that dangled a mile out of his sleeves, feet that might have served for shovels, and his whole frame most loosely hung together. His head was small, and flat at top, with huge ears, large green glassy eyes, and a long snipe nose, so that it looked like a weather-cock, perched upon his spindle neck, to tell which way the wind blew. To see him striding along the profile of a hill on a windy day, with his clothes bagging and fluttering about him, one might have mistaken him for the genius of famine descending upon the earth, or some scarecrow eloped from a corn-field.

His school-house was a low building of one large room, rudely constructed of logs; the windows partly glazed, and partly patched with leaves of old copy-books. It was most ingeniously secured at vacant hours, by a withe twisted in the handle of the door, and stakes set against

În acest loc dosnic din natură locuia, într-un perioadă îndepărtată a istoriei americane, ceea ce înseamnă cam acum treizeci de ani, un om de seamă, pe nume Ichabod Crane[viii]; care poposise, sau, cum zicea el, „zăbovise", în Valea Adormită, cu scopul de-a educa copiii din împrejurimi. El era de loc din Connecticut; un stat care oferă Uniunii pionieri atât forestieri, cât și intelectuali și care își trimite anual legiunile de pădurari de frontieră și învățători de provincie. Prenumele de Crane nu era necorespunzător persoanei sale. Era înalt, însă din cale-afară de deșirat, îngust în umeri, cu mâini și picioare lungi, brațe care atârnau o milă din mânecile sale, picioare care-ar fi fost bune drept lopeți, și întreaga sa alcătuire de-abia se ținea laolaltă. Capul îi era mic și turtit la vârf, cu urechi uriașe, ochi sticloși, mari și verzi, și un nas lung ca un cioc de becață[ix], așa încât arăta ca un cocoș de giruetă, cocoțat pe gâtul lui ca pe o osie, ca să indice în ce direcție bătea vântul. Văzându-l cum merge cu pași mari pe povârnișul unui deal într-o zi cu mult vânt, cu hainele atârnând și fluturând în jurul lui, l-ai putea confunda cu fantoma foametei coborând pe pământ, sau cu vreo sperietoare scăpată de pe un lan de grâu.

Școala lui era o clădire joasă cu o singură cameră încăpătoare, construită grosolan din bușteni; ferestrele erau în parte cu sticlă, în parte cârpite cu foi din caiete vechi. Era foarte ingenios ferecată în orele libere, cu o vargă răsucită în mânerul ușii, și cu niște pari proptiți în

the window-shutters; so that, though a thief might get in with perfect ease, he would find some embarrassment in getting out; an idea most probably borrowed by the architect, Yost Van Houten, from the mystery of an eel-pot.

The school-house stood in a rather lonely but pleasant situation, just at the foot of a woody hill, with a brook running close by, and a formidable birch-tree growing at one end of it. From hence the low murmur of his pupils' voices, conning over their lessons, might be heard in a drowsy summer's day, like the hum of a bee-hive; interrupted now and then by the authoritative voice of the master, in the tone of menace or command; or, peradventure, by the appalling sound of the birch, as he urged some tardy loiterer along the flowery path of knowledge. Truth to say, he was a conscientious man, and ever bore in mind the golden maxim, "Spare the rod and spoil the child." — Ichabod Crane's scholars certainly were not spoiled.

I would not have it imagined, however, that he was one of those cruel potentates of the school, who joy in the smart of their subjects; on the contrary, he administered justice with discrimination rather than severity; taking the burden off the backs of the weak, and laying it on those of the strong. Your mere puny stripling, that winced at the least flourish of the rod, was passed by with indulgence; but the claims of justice were satisfied by inflicting a double portion on some little,

obloanele geamurilor; astfel încât, deși un hoț ar putea intra cu mare ușurință, ar întâmpina ceva dificultăți la ieșire; o idee cel mai probabil împrumutată de arhitect, Yost Van Houten, din meșteșugul unei capcane de țipari.

Școala se afla într-un loc destul de retras, dar plăcut, chiar la poalele unui deal împădurit, cu un pârâu ce curgea în apropiere, și un formidabil mesteacăn ce creștea la unul dintre capete. De aici se putea auzi, în zilele moleșitoare de vară, murmurul molcom al vocilor elevilor săi, învățându-și lecțiile pe de rost, ca bâzâitul unui stup de albine; întrerupt din când în când de vocea autoritară a învățătorului, pe un ton amenințător sau poruncitor; sau, din întâmplare, de zgomotul înspăimântător al nuielei, când acesta zorea vreun pierde-vară leneș pe calea înflorită a cunoașterii. Adevărul e că el era un om conștiincios, și întotdeauna purta în minte daurita cugetare „Cine cruță nuiaua, cocolește pe fiu-su." – iar elevii lui Ichabod Crane clar nu erau cocoliți.

Cu toate astea, nu mi-aș închipui că este unul din acei despoți fără milă de-ai școlii, pe care îl bucură chinul supușilor săi; din contră, făcea dreptate mai degrabă cu discernământ decât cu asprime; luând povara de pe umerii celor mai slabi și punând-o pe umerii celor mai puternici. Băiețandrul plăpând, care se cutremura la cel mai mic fluturat al nuielei, era lăsat în pace din indulgență; însă cuvântul dreptății era respectat aplicând o porție dublă câte-unui mic ștrengar olandez

tough, wrong-headed, broad-skirted Dutch urchin, who sulked and swelled, and grew dogged and sullen beneath the birch. All this he called "doing his duty by their parents;" and he never inflicted a chastisement without following it by the assurance, so consolatory to the smarting urchin, that "he would remember it, and thank him for it the longest day he had to live."

When school hours were over, he was even the companion and playmate of the larger boys; and on holiday afternoons would convoy some of the smaller ones home, who happened to have pretty sisters, or good housewives for mothers, noted for the comforts of the cupboard. Indeed, it behooved him to keep on good terms with his pupils. The revenue arising from his school was small, and would have been scarcely sufficient to furnish him with daily bread, for he was a huge feeder, and, though lank, had the dilating powers of an anaconda; but to help out his maintenance, he was, according to country custom in those parts, boarded and lodged at the houses of the farmers, whose children he instructed. With these he lived successively a week at a time; thus going the rounds of the neighbourhood, with all his worldly effects tied up in a cotton handkerchief.

încăpățânat, ce purta rochiță, care se bosumfla și se îngâmfa, și care ajungea sub nuia, căpos și ursuz. Prin toate astea el spunea că-și „face datoria față de părinți"; și niciodată nu aplica o pedeapsă fără să o însoțească cu asigurarea, atât de consolatoare pentru puștiul îndurerat, că „nu avea să o uite niciodată, și că-i va mulțumi pentru tot restul vieții sale."

Când se terminau orele de școală, era chiar și prietenul sau tovarășul de joacă al băieților mai mari; iar în după-amiezile de sărbătoare îi conducea până acasă pe unii dintre cei mai mici care, din întâmplare, aveau surori frumușele, sau mame care erau bune gospodine, știute pentru bunătățile din bufetele lor. Era, într-adevăr, în folosul său să rămână în relații bune cu elevii. Câștigurile pe care i le aducea școala erau mici, și ar fi fost cu greu suficiente cât să îl aprovizioneze cu pâinea cea de toate zilele, căci era foarte lacom la mâncare, și deși slab, putea să se dilate ca o anacondă; dar ca să îi înlesnească întreținerea, era, potrivit obiceiurilor de țară din acele părți, găzduit și cinstit la casele fermierilor pe ai căror copii îi educa. Trăia cu aceștia pe rând, de la o săptămână la alta; astfel făcea rondul împrejurimilor, cu toate bunurile lui lumești legate într-o batistă de bumbac.

That all this might not be too onerous on the purses of his rustic patrons, who are apt to consider the cost of schooling a grievous burden, and schoolmasters as mere drones, he had various ways of rendering himself both useful and agreeable. He assisted the farmers occasionally in the lighter labors of their farms; helped to make hay; mended the fences; took the horses to water; drove the cows from pasture; and cut wood for the winter fire. He laid aside, too, all the dominant dignity and absolute sway with which he lorded it in his little empire, the school, and became wonderfully gentle and ingratiating. He found favor in the eyes of the mothers, by petting the children, particularly the youngest; and like the lion bold, which whilom so magnanimously the lamb did hold, he would sit with a child on one knee, and rock a cradle with his foot for whole hours together.

In addition to his other vocations, he was the singing-master of the neighborhood, and picked up many bright shillings by instructing the young folks in psalmody. It was a matter of no little vanity to him, on Sundays, to take his station in front of the church gallery, with a band of chosen singers; where, in his own mind, he completely carried away the palm from the parson. Certain it is, his voice resounded far above all the rest of the congregation; and there are peculiar quavers still to be heard in that church, and which may even be heard half a mile off, quite to the opposite side of the mill-pond, on a still Sunday morning, which

Ca toate-acestea să nu fie prea împovărătoare pentru buzunarele rusticilor săi sprijinitori, care sunt în stare să considere costurile școlarizării o povară cumplită, iar învățătorii drept simpli trântori, avea diverse feluri de-a se face atât util, cât și plăcut. Îi ajuta ocazional pe fermieri cu muncile mai ușoare ale fermelor lor; ajuta la cositul fânului; repara gardurile; ducea caii la adăpat; aducea vacile de la izlaz; și tăia lemne de foc pe timp de iarnă. Lăsa, de-asemenea, deoparte toată-acea preeminență fudulă și toate apucăturile de stăpîn absolut cu care o făcea pe șeful în micul său imperiu, școala, și devenea minunat de blajin și de mieros. Întâlnea bunăvoință în privirile mamelor, răsfățând copiii, în special pe cei mai mici; și asemenea leului curajos, care ținea odinioară mielul cu atâta mărinimie, stătea cu un copil pe genunchi și legăna cu piciorul un leagăn preț de ore-n șir.

Pe lângă toate celelalte vocații ale sale, era maestrul de muzică al împrejurimilor, și scotea mulți șilingi lucitori instruindu-i pe tineri în psalmodiere[x]. Pentru el era o chestiune de mare orgoliu ca duminica să-și ia poziția în fața amvonului, cu un cor de cântăreți aleși; unde, în mintea lui, îl întrecea complet pe pastor. Un lucru e cert, vocea lui răsuna de departe peste cea a tuturor celorlalți din enorie; și încă se mai pot auzi tremure deosebite în acea biserică, care se pot desluși chiar și de la o jumătate de milă depărtare, tocmai în partea cealaltă a lacului morii, într-o zi liniștită de duminică, care se spune că provin de-a

are said to be legitimately descended from the nose of Ichabod Crane. Thus, by divers little make-shifts in that ingenious way which is commonly denominated "by hook and by crook," the worthy pedagogue got on tolerably enough, and was thought, by all who understood nothing of the labor of headwork, to have a wonderfully easy life of it.

The schoolmaster is generally a man of some importance in the female circle of a rural neighborhood; being considered a kind of idle gentlemanlike personage, of vastly superior taste and accomplishments to the rough country swains, and, indeed, inferior in learning only to the parson. His appearance, therefore, is apt to occasion some little stir at the tea-table of a farm-house, and the addition of a supernumerary dish of cakes or sweetmeats, or, peradventure, the parade of a silver teapot. Our man of letters, therefore, was peculiarly happy in the smiles of all the country damsels. How he would figure among them in the churchyard, between services on Sundays! gathering grapes for them from the wild vines that overrun the surrounding trees; reciting for their amusement all the epitaphs on the tombstones; or sauntering, with a whole bevy of them, along the banks of the adjacent mill-pond; while the more bashful country bumpkins hung sheepishly back, envying his superior elegance and address.

dreptul din nasul lui Ichabod Crane. Așadar, prin diverse mici șiretlicuri care sunt de obicei descrise de expresia „prin orice mijloace", vrednicul pedagog se descurca destul de acceptabil, și se spunea despre el, de către toți cei ce nu înțeleg nimic despre munca intelectuală, că duce o viață minunat de ușoară de pe urma acesteia.

Învățătorul este de obicei un bărbat de o oarecare importanță în cercul feminin al unei vecinătăți rurale; fiind considerat drept un fel de personaj fără ocupație, asemenea unui gentilom, de un gust și rafinament vast superioare flăcăilor de la țară și, într-adevăr, inferior în învățătură numai pastorului. Apariția sa, așadar, poate să prilejuiască puțină agitație la măsuța de ceai a unei case de țară, și adăugarea unei porții suplimentare de prăjituri sau de bomboane sau poate chiar parada unui ceainic din argint. Eruditul nostru era, așadar, deosebit de fericit între zâmbetele tuturor domnișoarelor de la țară. Cum mai apărea el printre ele în curtea bisericii, duminicile, între slujbe! Adunând struguri pentru ele de pe viile pădurețe care invadau copacii din împrejurimi; declamând, spre încântarea lor, toate epitafurile de pe pietrele de morminte; sau plimbându-se, cu o întreagă adunare de fecioare, pe malurile lacului vecin al morii; în timp ce flăcăii mai timizi de țară rămâneau rușinoși în urmă, cu invidie pentru eleganța și ținuta sa superioară.

From his half itinerant life, also, he was a kind of travelling gazette, carrying the whole budget of local gossip from house to house; so that his appearance was always greeted with satisfaction. He was, moreover, esteemed by the women as a man of great erudition, for he had read several books quite through, and was a perfect master of Cotton Mather's history of New England Witchcraft, in which, by the way, he most firmly and potently believed.

He was, in fact, an odd mixture of small shrewdness and simple credulity. His appetite for the marvellous, and his powers of digesting it, were equally extraordinary; and both had been increased by his residence in this spellbound region. No tale was too gross or monstrous for his capacious swallow. It was often his delight, after his school was dismissed in the afternoon, to stretch himself on the rich bed of clover, bordering the little brook that whimpered by his school-house, and there con over old Mather's direful tales, until the gathering dusk of the evening made the printed page a mere mist before his eyes. Then, as he wended his way, by swamp and stream and awful woodland, to the farm-house where he happened to be quartered, every sound of nature, at that witching hour, fluttered his excited imagination: the moan of the whip-poor-will from the hill-side; the boding cry of the tree-toad, that harbinger of storm; the dreary hooting of the screech-owl, or the sudden rustling in the thicket of birds frightened from their roost.

Din pricina vieții sale în bună parte petrecută în călătorii, era de asemenea un fel de gazetă umblătoare, purtând întreaga rezervă de bârfe locale din casă în casă; astfel încât apariția lui era mereu întâmpinată cu satisfacție. Pe lângă acestea, era considerat de femei ca un om din cale-afară de instruit, fiindcă citise câteva cărți pe-ndelete, și ajunsese să stăpânească perfect *Istoria vrăjitoriei în Noua Anglie* a lui Cotton Mather[xi], în care, că tot veni vorba, credea cu tărie și fermitate.

Era în el, de fapt, un amestec ciudat de credulitate naivă și un pic de iscusință. Apetitul său pentru fantastic, și puterea de a îl asimila, erau în mod egal extraordinare; și ambele fuseseră crescute de șederea lui în această regiune fermecată. Nici o poveste nu era prea grosolană sau prea monstruoasă ca să nu o poată înghiți. Era deseori desfătarea lui, după ce dădea drumul școlii, după-amiezile, să se întindă pe pătura bogată de trifoi ce mărginea micul pârâu care murmura lângă clădirea școlii sale, și acolo citea din vechile povești terifiante ale lui Mather, până când negura serii, adunându-se, făcea din pagina de tipar nimic altceva decât o umbră în fața ochilor săi. Apoi, când își vedea de drum, prin mlaștină și apă curgătoare și păduri teribile, înspre ferma unde se nimerise să fie găzduit, fiecare sunet al naturii, la acea oră vrăjită, îi tulbura imaginația întărâtată: plânsetul păpăludei de pe povârnișul dealului; geamătul de rău augur al broaștei de copac, acel prevestitor al

The fire-flies, too, which sparkled most vividly in the darkest places, now and then startled him, as one of uncommon brightness would stream across his path; and if, by chance, a huge blockhead of a beetle came winging his blundering flight against him, the poor varlet was ready to give up the ghost, with the idea that he was struck with a witch's token. His only resource on such occasions, either to drown thought, or drive away evil spirits, was to sing psalm tunes; — and the good people of Sleepy Hollow, as they sat by their doors of an evening, were often filled with awe, at hearing his nasal melody, "in linked sweetness long drawn out," floating from the distant hill, or along the dusky road.

furtunii; mohorâtul țipăt al cobei, sau foșnetul subit din desiș al păsărilor speriate din adăpostul lor.

Chiar și licuricii, care sclipeau atât de intens în cele mai întunecate locuri, îl înfiorau uneori, când unul de o strălucire ieșită din comun țâșnea în calea lui; și dacă, din întâmplare, vreun cărăbuș greu de cap își nimerea zborul nepriceput împotriva lui, bietul prăpădit era gata să își dea duhul, la gândul că fusese atins de semnul vreunei vrăjitoare. Singura lui soluție în asemenea ocazii, fie ca să-și înăbușe gândurile, sau ca să izgonească spiritele rele, era să cânte psalmi; - și preabunii oameni din Valea Adormită, cum stăteau seara pe prispă, erau deseori cuprinși de uimire la auzul cântatului său pe nas, „scos într-o suavă înlănțuire prelungă", plutind peste dealul din depărtare, sau pe drumul întunecos.

Another of his sources of fearful pleasure was, to pass long winter evenings with the old Dutch wives, as they sat spinning by the fire, with a row of apples roasting and spluttering along the hearth, and listen to their marvellous tales of ghosts and goblins, and haunted fields, and haunted brooks, and haunted bridges, and haunted houses, and particularly of the headless horseman, or galloping Hessian of the Hollow, as they sometimes called him. He would delight them equally by his anecdotes of witchcraft, and of the direful omens and portentous sights and sounds in the air, which prevailed in the earlier times of

O altă sursă de desfătare terifiantă de-ale lui era să-și petreacă lungile-nserări din timp de iarnă cu căruntele gospodine olandeze, în vreme ce ele răsuceau lâna în fața focului, cu un rând de mere rumenindu-se și zemuind pe vatră, și să le asculte poveștile de necrezut despre stafii și spiriduși, și câmpuri bântuite, și pîraie bântuite, și poduri bântuite, și case bântuite, și în special despre călărețul fără cap, sau cum îl numeau ele câteodată, Hessianul călare-n galop al Văiugii. Le încânta și el la rândul lui cu istorioarele sale despre vrăjitorie, și despre îngrozitoarele semne rele și aparițiile și sonurile din aer prezicătoare de

Connecticut; and would frighten them wofully with speculations upon comets and shooting stars; and with the alarming fact that the world did absolutely turn round, and that they were half the time topsy-turvy!

But if there was a pleasure in all this, while snugly cuddling in the chimney corner of a chamber that was all of a ruddy glow from the crackling wood fire, and where, of course, no spectre dared to show his face, it was dearly purchased by the terrors of his subsequent walk homewards. What fearful shapes and shadows beset his path amidst the dim and ghastly glare of a snowy night!— With what wistful look did he eye every trembling ray of light streaming across the waste fields from some distant window!— How often was he appalled by some shrub covered with snow, which, like a sheeted spectre, beset his very path!— How often did he shrink with curdling awe at the sound of his own steps on the frosty crust beneath his feet; and dread to look over his shoulder, lest he should behold some uncouth being tramping close behind him!— and how often was he thrown into complete dismay by some rushing blast, howling among the trees, in the idea that it was the Galloping Hessian on one of his nightly scourings!

All these, however, were mere terrors of the night, phantoms of the mind that walk in darkness; and though he had seen many spectres in his time, and been more than once beset by Satan in divers shapes, in

rău, care erau răspândite în vremurile de început ale Connecticutului; și le speria teribil cu speculații despre comete și stele căzătoare; și cu faptul alarmant că lumea în mod sigur se învârtea și că ei erau jumătate din timp cu susu-n jos!

Dar dacă era o plăcere în toate astea, cât stătea strâns cuibărit în colțul șemineului unei camere care era toată plină de o văpaie arămie de la lemnul de foc ce scrîșnea, și unde, desigur, niciun spectru nu îndrăznea să își arate fața, era din belșug răscumpărată de terorile drumului său ulterior către casă. Ce forme și umbre înfricoșătoare îi înconjurau calea prin vaga lumină palidă a unei nopți de iarnă! – Cu ce privire pierită țintea cu ochii fiecare rază de lumină care țâșnea de-a lungul câmpurilor sălbatice de la vreun geam din depărtare! – Cât de des era îngrozit de vreun tufiș acoperit de zăpadă care, ca un spectru învelit, îi ieșea în cale! – Cât de des se strângea cu o teamă cumplită la sunetul propriilor lui pași pe crusta înghețată de sub picioarele sale; și teama de a se uita înapoi, ca nu cumva să zărească vreo ființă sălbatică tropăind în spatele lui! – și cât de des cădea într-o desăvârșită disperare de la vreo răbufnire zorită, urlând printre copaci, în ideea că era Hessianul călare-n galop în una din perindările sale nocturne!

Toate astea, însă, erau simple groaze din noapte, iluzii ale minții care umblă în întuneric; și în ciuda faptului că văzuse multe spectre la vremea lui, și fusese înconjurat de diavol de mai multe ori în mai multe

his lonely perambulations, yet daylight put an end to all these evils; and he would have passed a pleasant life of it, in despite of the devil and all his works, if his path had not been crossed by a being that causes more perplexity to mortal man than ghosts, goblins, and the whole race of witches put together, and that was— a woman.

Among the musical disciples who assembled, one evening in each week, to receive his instructions in psalmody, was Katrina Van Tassel, the daughter and only child of a substantial Dutch farmer. She was a blooming lass of fresh eighteen; plump as a partridge; ripe and melting and rosy cheeked as one of her father's peaches, and universally famed, not merely for her beauty, but her vast expectations. She was withal a little of a coquette, as might be perceived even in her dress, which was a mixture of ancient and modern fashions, as most suited to set off her charms. She wore the ornaments of pure yellow gold, which her great-great-grandmother had brought over from Saardam; the tempting stomacher of the olden time; and withal a provokingly short petticoat, to display the prettiest foot and ankle in the country round.

Ichabod Crane had a soft and foolish heart towards the sex; and it is not to be wondered at, that so tempting a morsel soon found favor

feluri, în călătoriile sale singuratice, lumina zilei făcea aceste rele să-nceteze; și ar fi dus o viață plăcută din asta, în ciuda necuratului și a făcăturii sale, dacă nu i-ar fi trecut prin cale o făptură care provoacă mai multă uimire muritorului de rând decât fantomele, spiridușii, și întreaga breaslă de vrăjitoare la un loc, iar aceasta era – o femeie.

Printre discipolii lui în cântare, care se strângeau câte-o seară în fiecare săptămână, pentru a-i primi îndrumarea întru psalmodiere, se afla Katrina Van Tassel, fata și în același timp singurul copil al unui fermier olandez avut. Era o mândră în floarea vârstei de optsprezece ani; durdulie ca o potârniche; coaptă și delicată și ghiurghiulie în obraji ca una din piersicile tatălui ei, și în general renumită, nu numai pentru mândrețea sa, ci și pentru deosebitele ei speranțe pentru viitor. Era de asemenea o micuță cochetă, așa cum se putea zări până și din rochia ei, care era un amestec de modă atât trecută, cât și modernă, așa cum venea cel mai bine ca să-i scoată în relief farmecele. Purta ornamentele de un galben pur auriu pe care stră-stră-străbunica ei le cumpărase din Saardam[xii]; pieptarul ademenitor al vremurilor vechi; și de asemenea o jupă incitant de scurtă, care să etaleze cel mai încântător picior și și cea mai drăguță gleznă din întreg ținutul.

Ichabod Crane era din fire sensibil și nesăbuit când venea vorba de sexul frumos; și este de înțeles că o asemenea bucățică îmbietoare fu

in his eyes; more especially after he had visited her in her paternal mansion. Old Baltus Van Tassel was a perfect picture of a thriving, contented, liberal-hearted farmer. He seldom, it is true, sent either his eyes or his thoughts beyond the boundaries of his own farm; but within those every thing was snug, happy and well-conditioned. He was satisfied with his wealth, but not proud of it; and piqued himself upon the hearty abundance, rather than the style in which he lived. His stronghold was situated on the banks of the Hudson, in one of those green, sheltered, fertile nooks, in which the Dutch farmers are so fond of nestling. A great elm-tree spread its broad branches over it; at the foot of which bubbled up a spring of the softest and sweetest water, in a little well, formed of a barrel; and then stole sparkling away through the grass, to a neighboring brook, that bubbled along among alders and dwarf willows.

Hard by the farm-house was a vast barn, that might have served for a church; every window and crevice of which seemed bursting forth with the treasures of the farm; the flail was busily resounding within it from morning to night; swallows and martins skimmed twittering about the eaves; and rows of pigeons, some with one eye turned up, as if watching the weather, some with their heads under their wings, or buried in their bosoms, and others swelling, and cooing, and bowing about their dames, were enjoying the sunshine on the roof. Sleek

imediat bine primită în ochii săi; în special după ce o vizitase în conacul părintesc. Căruntul Baltus Van Tassel era întruchiparea perfectă a unui fermier prosper, împăcat cu sine însuși și binevoitor. Într-adevăr, arar își îndrepta privirea sau grija dincolo de hotarele fermei sale; însă între-acestea totul era îngrijit, vesel și bine întreținut. Era mulțumit de averea sa, însă nu se fălea cu ea; și se lăuda mai degrabă cu belșugul strașnic decât cu felul în care trăia. Moșia lui se afla pe țărmurile râului Hudson, într-unul dintre-acele ascunzișuri înverzite, ferite și fertile, în care fermierilor olandezi le este atât de drag să se pripășească. Un imens ulm își alungea ramurile întinse peste ea; la rădăcinile căruia gâlgâia, într-o mică fântână făcută dintr-o putină, un izvor cu cea mai lină și mai dulce apă; și care apoi sclipea pe furiș prin iarbă către un pârâu din apropiere, care bolborosea printre anini și sălcii pitice.

Nu departe de casă se afla un hambar imens, care-ar fi putut servi drept biserică; și din fiecare fereastră și scobitură ale lui păreau să țâșnească avuțiile fermei; dinăuntrul lui îmblăciul[xiii] răsuna neîntrerupt de dis de dimineață și până noaptea; rândunicile și lăstunii treceau în zbor ciripind pe deasupra streșinii; iar șiruri de porumbei, unii cu un ochi în sus, ca și când ar veghea vremea, alții cu capetele sub aripi, sau cufundate în penajul pieptului lor, iar alții înfoindu-se, și gângurind, și plecându-se în fața domnițelor lor, se bucurau de razele de soare pe

unwieldy porkers were grunting in the repose and abundance of their pens; whence sallied forth, now and then, troops of sucking pigs, as if to snuff the air. A stately squadron of snowy geese were riding in an adjoining pond, convoying whole fleets of ducks; regiments of turkeys were gobbling through the farmyard, and guinea fowls fretting about it, like ill-tempered housewives, with their peevish, discontented cry. Before the barn door strutted the gallant cock, that pattern of a husband, a warrior, and a fine gentleman, clapping his burnished wings, and crowing in the pride and gladness of his heart— sometimes tearing up the earth with his feet, and then generously calling his ever-hungry family of wives and children to enjoy the rich morsel which he had discovered.

The pedagogue's mouth watered, as he looked upon this sumptuous promise of luxurious winter fare. In his devouring mind's eye, he pictured to himself every roasting-pig running about with a pudding in his belly, and an apple in his mouth; the pigeons were snugly put to bed in a comfortable pie, and tucked in with a coverlet of crust; the geese were swimming in their own gravy; and the ducks pairing cosily in dishes, like snug married couples, with a decent competency of onion sauce. In the porkers he saw carved out the future sleek side of bacon, and juicy relishing ham; not a turkey but he beheld daintily

acoperiș. Porci masivi, cu păr lins grohăiau în liniștea și în belșugul țarcurilor lor; de unde ieșeau, din când în când, turme de purcei de lapte, ca și când adulmecau văzduhul. O escadrilă maiestuoasă de gâște albe ca neaua plutea pe un eleșteu învecinat, escortând adevărate flotile de rațe; regimente de curcani bolboroseau prin ograda fermei și bibilici se agitau de-a lungul ei, ca niște gospodine țâfnoase țipînd cu arțag, nemulțumite nevoie mare. În fața ușii de la magazie pășea țanțoș galantul cocoș, acel model de soț, de războinic, și de gentilom adevărat, fluturându-și aripile netede și fălindu-se în mândria și încântarea inimii sale – uneori scurmând pământul cu ghearele, iar apoi chemându-și cu generozitate familia de soții și copii pururi flămândă pentru a se bucura de fărâma copioasă pe care o descoperise.

Pedagogului îi ploua-n gură când se gândea la făgăduința somptuoasă a unui ospăț de iarnă îmbelșugat. Cu ochiul minții sale hrăpărețe, își închipuia în sinea sa fiecare purcel fript, alergând de colo-colo cu o budincă în pântece, și cu un măr în gură; porumbeii erau puși cu grijă la culcare într-o plăcintă confortabilă, și înveliți cu o crustă ca o pătură; gâștele înotau în propriul sos; iar rațele făceau perechi în vase, ca niște cupluri frumușele de miri, cu o bună măsură de sos de ceapă. Din porci vedea tranșate ceea ce urmau să fie bucățile lucioase de slănină, și de șuncă suculentă și savuroasă; și nu-și închipuia nici măcar

trussed up, with its gizzard under its wing, and, peradventure, a necklace of savory sausages; and even bright chanticleer himself lay sprawling on his back, in a side-dish, with uplifted claws, as if craving that quarter which his chivalrous spirit disdained to ask while living.

As the enraptured Ichabod fancied all this, and as he rolled his great green eyes over the fat meadow-lands, the rich fields of wheat, of rye, of buckwheat, and Indian corn, and the orchards burthened with ruddy fruit, which surrounded the warm tenement of Van Tassel, his heart yearned after the damsel who was to inherit these domains, and his imagination expanded with the idea, how they might be readily turned into cash, and the money invested in immense tracts of wild land, and shingle palaces in the wilderness.

Nay, his busy fancy already realized his hopes, and presented to him the blooming Katrina, with a whole family of children, mounted on the top of a wagon loaded with household trumpery, with pots and kettles dangling beneath; and he beheld himself bestriding a pacing mare, with a colt at her heels, setting out for Kentucky, Tennessee, or the Lord knows where.

When he entered the house the conquest of his heart was complete. It was one of those spacious farm-houses, with high-ridged,

un curcan care să nu fie legat elegant, cu rânza sub aripă și, eventual, cu o salbă de cârnați condimentați; și până și semețul chantecler[xiv] stătea tolănit pe spate, într-o tavă în care se servește garnitura, cu ghearele-n sus, parcă tânjind după acea cruțare pe care spiritul său cavaleresc o refuza cu dispreț când trăia.

Iar în vreme ce Ichabod, fermecat, își închipuia toate acestea, și în timp ce își plimba ochii mari și verzi peste pajiștile fertile, peste câmpurile bogate de grâu, de secară, de tărtăcuță și de cucuruz indian, și livezile încărcate cu roade rumene, care împrejmuiau moșia primitoare a lui Van Tassel, inima i se mistuia după domnișoara ce urma să moștenească aceste domenii, iar închipuirea sa se întindea tot mai mult la gândul cum ar putea fi de îndată transformate în bani, iar aceștia investiți în întinderi imense de pământ sălbatic, și palate din șindrilă în sălbăticie.

Ba mai mult, fantezia sa extravagantă deja îi îndeplinise dorințele, și i-o prezentase pe înfloritoarea Katrina, cu o întreagă familie de copii, suită pe un car plin cu fleacuri gospodărești, cu oale și ibrice zdrăngănind dedesubt; iar el se vedea pe sine încălecând pe o iapă mergând la pas, cu un mânz dindărăt, pornind înspre Kentucky, Tennessee, sau Dumnezeu mai știe încotro.

Când intră în casă, inima sa fu cucerită în întregime. Era una dintre-acele încăpătoare case de fermă, cu acoperișuri cu coame înalte,

but lowly-sloping roofs, built in the style handed down from the first Dutch settlers; the low projecting eaves forming a piazza along the front, capable of being closed up in bad weather. Under this were hung flails, harness, various utensils of husbandry, and nets for fishing in the neighboring river. Benches were built along the sides for summer use; and a great spinning-wheel at one end, and a churn at the other, showed the various uses to which this important porch might be devoted. From this piazza the wondering Ichabod entered the hall, which formed the centre of the mansion and the place of usual residence. Here, rows of resplendent pewter, ranged on a long dresser, dazzled his eyes. In one corner stood a huge bag of wool, ready to be spun; in another a quantity of linsey-woolsey just from the loom; ears of Indian corn, and strings of dried apples and peaches, hung in gay festoons along the walls, mingled with the gaud of red peppers; and a door left ajar gave him a peep into the best parlor, where the claw-footed chairs, and dark mahogany tables, shone like mirrors; andirons, with their accompanying shovel and tongs, glistened from their covert of asparagus tops; mock-oranges and conch-shells decorated the mantel-piece; strings of various colored birds' eggs were suspended above it; a great ostrich egg was hung from the centre of the room, and a corner cupboard, knowingly left open, displayed immense treasures of old silver and well-mended china.

dar pante joase, construite în stilul dobândit de la primii coloniști olandezi; streșinile lăsate ce ieșeau în afară formau în față o verandă care, pe timp urât, putea fi închisă. Sub ele atârnau îmblăciele, hamurile, diverse ustensile gospodărești, și plase de prins pește în râul din vecinătate. Pe margini erau construite bănci pentru a fi folosite pe timp de vară; și o ditamai vârtelnița[xv] într-un capăt, și o putină în celălalt înfățișau diversele scopuri în care această importantă verandă putea fi folosită. Din acest pridvor, Ichabod, uimit, intră în holul cel mare, care alcătuia centrul conacului și locul obișnuit de ședere. Aici, șiruri de splendide vase din cositor, aranjate pe un bufet lung, i-au furat privirea. Într-un colț ședea un coșcogea sac cu lână, gata să fie toarsă; în altul un balot de stofă aspră, tocmai adusă de la războiul de țesut; știuleți de porumb indian, și rânduri de mere și piersici uscate, stăteau prinse în festoane vesele pe pereți, amestecate cu decoruri din ardei roșii; iar o ușă întredeschisă îl lăsă să arunce o privire în cel mai bun salon, unde scaunele cu picioare în formă de gheară și mesele de mahon străluceau ca niște oglinzi; pirostriile, în care se găseau o lopățică și un clește, luceau de după ghivecele cu asparagus; tigve și cochilii univalve decorau polița sobei; șiruri de ouă de păsări colorate erau agățate deasupra ei; un ou mare de struț era atârnat în centrul camerei, iar un bufet din colț, lăsat deschis intenționat, etala imense comori din argint vechi și porțelan bine-îngrijit.

From the moment Ichabod laid his eyes upon these regions of delight, the peace of his mind was at an end, and his only study was how to gain the affections of the peerless daughter of Van Tassel. In this enterprise, however, he had more real difficulties than generally fell to the lot of a knight-errant of yore, who seldom had any thing but giants, enchanters, fiery dragons, and such like easily-conquered adversaries, to contend with; and had to make his way merely through gates of iron and brass, and walls of adamant, to the castle keep, where the lady of his heart was confined; all which he achieved as easily as a man would carve his way to the centre of a Christmas pie; and then the lady gave him her hand as a matter of course. Ichabod, on the contrary, had to win his way to the heart of a country coquette, beset with a labyrinth of whims and caprices, which were forever presenting new difficulties and impediments; and he had to encounter a host of fearful adversaries of real flesh and blood, the numerous rustic admirers, who beset every portal to her heart, keeping a watchful and angry eye upon each other, but ready to fly out in the common cause against any new competitor.

Among these the most formidable was a burly, roaring, roystering blade, of the name of Abraham, or, according to the Dutch abbreviation, Brom Van Brunt, the hero of the country round, which

Din clipa în care Ichabod își puse ochii pe aceste oaze de desfătare, liniștea minții sale luă sfârșit iar singura lui preocupare era cum să intre în grațiile inegalabilei fiice a lui Van Tassel. Pe acest domeniu avea însă probleme mai reale decât cele ce reveneau în general celor care erau în vremuri de demult cavaleri pribegi, care arareori întâlneau altceva în afară de uriași, magi, dragoni învăpăiați și alți asemenea inamici ușor de înfrânt, cu care să se lupte; și trebuia să își croiască drumul numai prin porți de fier și alamă, și pereți de diamant, către turnul castelului, unde domnița inimii sale era captivă; pe toate acestea ducându-le la bun sfârșit la fel de ușor precum un om care și-ar tăia calea-n felii către miezul unei plăcinte de Crăciun; iar apoi, de la sine înțeles că domnița i-ar oferi mâna. Din contră, Ichabod trebuia să-și dobândească drumul către inima cochetei satului, presărat cu un labirint de mofturi și capricii, care întotdeauna ridicau noi dificultăți și impedimente; și trebuia să se confrunte cu o ceată de adversari de temut, din carne și oase, numeroșii admiratori rustici, care împresurau fiecare portiță către inima ei, stând cu un ochi atent și încruntat unul spre celălalt, însă gata să se alăture cauzei comune împotriva oricărui nou concurent.

Între aceștia, un flăcău zdravăn era cel mai grozav, plin de viață și gălăgios, pe nume Abraham, sau, conform abrevierii olandeze, Brom Van Brunt, eroul întregului ținut, care era vestit pentru forța și

rang with his feats of strength and hardihood. He was broad-shouldered and double-jointed, with short curly black hair, and a bluff, but not unpleasant countenance, having a mingled air of fun and arrogance. From his Herculean frame and great powers of limb, he had received the nickname of BROM BONES, by which he was universally known. He was famed for great knowledge and skill in horsemanship, being as dexterous on horseback as a Tartar. He was foremost at all races and cock-fights; and, with the ascendancy which bodily strength always acquires in rustic life, was the umpire in all disputes, setting his hat on one side, and giving his decisions with an air and tone admitting of no gainsay or appeal. He was always ready for either a fight or a frolic; but had more mischief than ill-will in his composition; and, with all his overbearing roughness, there was a strong dash of waggish good humor at bottom.

He had three or four boon companions, who regarded him as their model, and at the head of whom he scoured the country, attending every scene of feud or merriment for miles round. In cold weather he was distinguished by a fur cap, surmounted with a flaunting fox's tail; and when the folks at a country gathering descried this well-known crest at a distance, whisking about among a squad of hard riders, they always stood by for a squall. Sometimes his crew would be heard dashing along past the farm-houses at midnight, with whoop and halloo, like a troop

îndrăzneala sa. Era bine legat, zvelt, cu păr scurt, buclat și brunet, și o înfățișare morocănoasă, dar nu neplăcută, având un aer amestecat de veselie și aroganță. Datorită constituției herculiene și puterii enorme în brațe, își primise porecla de Brom Bones[xvi], după care era unanim cunoscut. Era faimos pentru excelenta cunoaștere și îndemânare în călărie. Era în frunte la toate cursele și luptele de cocoși; și, cu influența pe care puterea fizică o capătă întotdeauna în viața de la țară, era mediatorul în toate disputele, lăsându-și pălăria pe-o parte și dându-și deciziile cu un aer și un ton ce nu lăsa loc de îndoială sau de discuție. Era mereu gata fie de vreo luptă sau de vreo șotie; însă avea mai degrabă neastâmpăr decât rea-voință în felul său de-a fi; și, cu tot cu această grosolănie care îl stăpânea, avea la bază o bună măsură de jovialitate amuzantă.

Avea trei sau patru prieteni buni, care-l luau drept model, și în fruntea cărora colinda întregul ținut, luând parte la fiecare scenă de ceartă sau de veselie cale de mile împrejur. Pe vreme rece, putea fi distins printr-o beretă de blană, ce-avea-n vîrf o coadă de vulpe etalată ostentativ; și când lumea de la o adunare rurală zărea această bine-cunoscută creastă din depărtare, fîlfîind iute încoace și-încolo în mijlocul unei cete de vajnici călăreți, era întotdeauna pregătită să asiste la o gîlceavă. Liota lui putea fi auzită uneori gonind pe lângă casele de

of Don Cossacks; and the old dames, startled out of their sleep, would listen for a moment till the hurry-scurry had clattered by, and then exclaim, " Ay, there goes Brom Bones and his gang!" The neighbors looked upon him with a mixture of awe, admiration, and good-will; and when any madcap prank, or rustic brawl, occurred in the vicinity, always shook their heads, and warranted Brom Bones was at the bottom of it.

This rantipole hero had for some time singled out the blooming Katrina for the object of his uncouth gallantries; and though his amorous toyings were something like the gentle caresses and endearments of a bear, yet it was whispered that she did not altogether discourage his hopes. Certain it is, his advances were signals for rival candidates to retire, who felt no inclination to cross a lion in his amours; insomuch, that when his horse was seen tied to Van Tassel's paling, on a Sunday night, a sure sign that his master was courting, or, as it is termed, "sparking," within, all other suitors passed by in despair, and carried the war into other quarters.

Such was the formidable rival with whom Ichabod Crane had to contend; and, considering all things, a stouter man than he would have shrunk from the competition, and a wiser man would have despaired.

fermă la miezul nopții, cu răcnete și zarvă, ca o trupă de cazaci de pe Don[xvii]; iar doamnele în vârstă, trezite năprasnic din somn, stăteau și ascultau un moment, până când cavalcada vijelioasă se îndepărta, și apoi exclamau „Aoleu, iar a trecut Brom Bones și banda lui!"; vecinii îl priveau cu un amestec de uimire, prețuire și îngăduință; și când se mai isca prin zonă vreo bufonerie aiurită, sau vreo păruială câmpenească, întotdeauna dădeau din cap dezaprobator și băgau mâna în foc că Brom Bones era la mijloc.

Acest viteaz neastâmpărat o alesese de ceva vreme pe tânăra Katrina drept țintă a curtenirilor sale grosolane; și chiar dacă jocurile sale amoroase erau asemănătoare dezmierdărilor și mângâierilor firave ale unui urs, se zvonea că ea nu îi descumpănea în totalitate speranțele. Un lucru este sigur, avansurile sale erau semnale pentru concurenții rivali ca aceștia să se retragă, dacă nu simțeau nevoia să se pună în calea dragostei unui leu; într-asemenea măsură încât atunci când calul îi era văzut legat de gardul lui Van Tassel într-o seară de duminică, era un semn sigur că stăpânul său era înăuntru la curtat sau, așa cum se spune, „făcea pe craiul", iar toți ceilalți pretendenți își căutau deznădăjduiți de drum, purtându-și războiul în alte părți.

Așa era formidabilul rival pe care Ichabod trebuia să îl înfrunte; și, ținând cont de toate, un om mai cutezător decât el s-ar fi retras din competiție, iar un altul mai înțelept și-ar fi pierdut nădejdea. Cu toate

He had, however, a happy mixture of pliability and perseverance in his nature; he was in form and spirit like a supple-jack— yielding, but tough; though he bent, he never broke; and though he bowed beneath the slightest pressure, yet, the moment it was away— jerk! he was as erect, and carried his head as high as ever.

To have taken the field openly against his rival would have been madness; for he was not a man to be thwarted in his amours, any more than that stormy lover, Achilles. Ichabod, therefore, made his advances in a quiet and gently-insinuating manner. Under cover of his character of singing-master, he made frequent visits at the farm-house; not that he had any thing to apprehend from the meddlesome interference of parents, which is so often a stumbling-block in the path of lovers. Balt Van Tassel was an easy, indulgent soul; he loved his daughter better even than his pipe, and, like a reasonable man and an excellent father, let her have her way in every thing. His notable little wife, too, had enough to do to attend to her housekeeping and manage her poultry; for, as she sagely observed, ducks and geese are foolish things, and must be looked after, but girls can take care of themselves. Thus, while the busy dame bustled about the house, or plied her spinning-wheel at one end of the piazza, honest Balt would sit smoking his evening pipe at the other, watching the achievements of a little wooden warrior, who, armed with a sword in each hand, was most valiantly fighting the wind

astea, el avea un amestec jovial de maleabilitate și îndârjire în felul său de-a fi; era în trup și suflet ca o plantă cățărătoare – elastic, dar rezistent; deși se îndoia, nu se rupea niciodată; și deși era copleșit sub cea mai slabă presiune, totuși, în clipa în care dispărea – hop! Era la fel de drept, și cu capul mai sus ca niciodată.

Să se ducă direct la luptă cu rivalul ar fi fost nechibzuință; căci nu era un bărbat care să se împiedice în dragoste mai mult decât acel înflăcărat îndrăgostit, Ahile. Ichabod își făcea avansurile, așadar, în mod tăcut și discret. Sub acoperirea rolului său de instructor de muzică, făcea vizite dese la fermă; nu că ar fi fost neliniștit din cauza amestecului nepoftit al părinților, care este atât de des o piatră de încercare în calea îndrăgostiților. Balt Van Tassel era o fire blândă și indulgentă; își iubea fiica mai mult chiar decât pipa și, ca un om chibzuit și un tată excelent, îi dădea voie să facă ce dorea ea în toate cele. La fel și micuța și harnica sa soție, avea destule de făcut ca să aibă grijă de gospodărie și să îngrijească păsările din curte; căci, așa cum a remarcat cu chibzuială, rațele și gâștele sunt ființe nesăbuite, și trebuie supravegheate, dar fetele pot să-și poarte singure de grijă. Așadar, cât timp ocupata doamnă se agita prin casă, sau lucra la vârtelniță într-un capăt al verandei, cinstitul Balt ședea la celălalt capăt, fumându-și pipa, urmărind reușitele unui mic soldat de lemn, care, înarmat cu o sabie în fiecare mână, se lupta cu mare bărbăție cu vântul pe culmea hambarului.

on the pinnacle of the barn. In the mean time, Ichabod would carry on his suit with the daughter by the side of the spring under the great elm, or sauntering along in the twilight, that hour so favorable to the lover's eloquence.

I profess not to know how women's hearts are wooed and won. To me they have always been matters of riddle and admiration. Some seem to have but one vulnerable point, or door of access; while others have a thousand avenues, and may be captured in a thousand different ways. It is a great triumph of skill to gain the former, but a still greater proof of generalship to maintain possession of the latter, for the man must battle for his fortress at every door and window. He who wins a thousand common hearts is therefore entitled to some renown; but he who keeps undisputed sway over the heart of a coquette, is indeed a hero. Certain it is, this was not the case with the redoubtable Brom Bones; and from the moment Ichabod Crane made his advances, the interests of the former evidently declined: his horse was no longer seen tied to the palings on Sunday nights, and a deadly feud gradually arose between him and the preceptor of Sleepy Hollow.

Brom, who had a degree of rough chivalry in his nature, would fain have carried matters to open warfare, and have settled their pretensions to the lady according to the mode of those most concise and simple reasoners, the knights-errant of yore— by single combat; but

Între timp, Ichabod își continua curtatul cu fiica pe malul izvorului de sub uriașul ulm, sau plimbându-se împreună în apus, acea oră atât de favorabilă vorbelor unor îndrăgostiți.

Mărturisesc că nu știu cum se curtează și se câștigă inimile femeilor. Pentru mine au fost mereu un subiect de mister și prețuire. Unele par să nu aibă nici un punct vulnerabil, sau ușiță de acces; în timp ce altele au o mie de căi, și pot fi prinse într-o mie de feluri diferite. Este un adevărat triumf al măiestriei să o cucerești pe prima, însă o dovadă de tact să o păstrezi pe cea din urmă, căci bărbatul trebuie să ducă lupta pentru cetatea sa la fiecare ușă și fereastră. Cel ce câștigă o mie de inimi obișnuite este îndreptățit la ceva recunoaștere; însă cel ce menține domnia necontestată asupra inimii unei cochete, este cu adevărat un erou. Un lucru e clar, acesta nu era cazul înspăimântătorului Brom Bones; și din clipa în care Ichabod Crane și-a făcut avansurile, avantajele celui dintâi s-au prăbușit vădit: calul său nu mai era văzut legat de gard în serile de duminică, și o dușmănie de moarte luă treptat naștere între el și învățătorul din Valea Adormită.

Brom, care avea o măsură de cavalerism brut în firea sa, ar fi dus bucuros situația la luptă deschisă, și ar fi rezolvat intențiile față de domnișoară în felul celor mai concișii și simpli cugetători, cavalerii rătăcitori de demult – prin luptă corp la corp; însă Ichabod era prea

Ichabod was too conscious of the superior might of his adversary to enter the lists against him: he had overheard a boast of Bones, that he would " double the schoolmaster up, and lay him on a shelf of his own school-house;" and he was too wary to give him an opportunity. There was something extremely provoking in this obstinately pacific system; it left Brom no alternative but to draw upon the funds of rustic waggery in his disposition, and to play off boorish practical jokes upon his rival.

Ichabod became the object of whimsical persecution to Bones, and his gang of rough riders. They harried his hitherto peaceful domains; smoked out his singing-school, by stopping up the chimney; broke into the school-house at night, in spite of its formidable fastenings of withe and window-stakes, and turned every thing topsy-turvy: so that the poor schoolmaster began to think all the witches in the country held their meetings there. But what was still more annoying, Brom took all opportunities of turning him into ridicule in presence of his mistress, and had a scoundrel dog whom he taught to whine in the most ludicrous manner, and introduced as a rival of Ichabod's to instruct her in psalmody.

In this way matters went on for some time, without producing any material effect on the relative situation of the contending powers. On a fine autumnal afternoon, Ichabod, in pensive mood, sat enthroned on the lofty stool from whence he usually watched all the concerns of

conștient de preeminența forței rivalului său pentru a se înscrie la luptă împotriva sa: auzise pe furiș o fală de-ale lui Bones, cum că „o să îl rupă în două pe învățător, și o să-l pună pe o poliță în propria-i școală"; și era prea precaut ca să-i dea vreo ocazie. Era ceva extrem de agasant în acest fel de-a fi cu îndărătnicie pașnic; nu-i lăsa lui Brom nicio altă variantă decât să recurgă la resursele sale de glume necioplite din firea sa, și să-i facă farse de bădăran rivalului său.

Ichabod deveni ținta persecuțiilor imprevizibile ale lui Bones, și ale găștii sale de huligani călare. Îi devastau domeniul până atunci netulburat; îi afumau cursul de muzică, astupându-i hornul; intrau noaptea cu forța în școală, în ciuda zăvoarelor uluitoare din vergi și pari din fereastră, și întorceau totul cu fundul în sus: așa că bietul învățător începu să creadă că toate vrăjitoarele din acele părți își țineau întâlnirile acolo. Ce era însă și mai penibil era faptul că Brom profita de orice ocazie ca să-l facă de râs în prezența domniței sale, și avea o javră de câine pe care îl învățase să chelălăie în cel mai grotesc fel, și îl prezentă drept un competitor de-ai lui Ichabod care să o instruiască în psalmodiere.

Așa au mers lucrurile o bună perioadă de timp, fără să aibă nici un efect palpabil asupra situației nesigure a celor două puteri rivale. Într-o după-amiază plăcută de toamnă, Ichabod, îngândurat, domnea pe scaunul impunător de unde urmărea de obicei toate întâmplările din

his little literary realm. In his hand he swayed a ferule, that sceptre of despotic power; the birch of justice reposed on three nails behind the throne, a constant terror to evil-doers; while on the desk before him might be seen sundry contraband articles and prohibited weapons, detected upon the persons of idle urchins; such as half-munched apples, popguns, whirligigs, fly-cages, and whole legions of rampant little paper game-cocks. Apparently there had been some appalling act of justice recently inflicted, for his scholars were all busily intent upon their books, or slyly whispering behind them with one eye kept upon the master; and a kind of buzzing stillness reigned throughout the school-room.

It was suddenly interrupted by the appearance of a negro, in tow-cloth jacket and trousers, a round-crowned fragment of a hat, like the cap of Mercury, and mounted on the back of a ragged, wild, half-broken colt, which he managed with a rope by way of halter. He came clattering up to the school door, with an invitation to Ichabod to attend a merry-making or "quilting frolic," to be held that evening at Mynheer Van Tassel's; and having delivered his message with that air of importance, and effort at fine language, which a negro is apt to display on petty embassies of the kind, he dashed over the brook, and was seen scampering away up the hollow, full of the importance and hurry of his mission.

micul său regat al literelor. Legăna în mână o nuia, acel sceptru al puterii despotice; vergeaua dreptății atârna de trei cuie în spatele tronului, o teroare constantă pentru răufăcători; iar pe catedra din fața sa puteau fi văzute felurite articole de contrabandă și arme nepermise, descoperite asupra indolenților ștrengari; precum mere ronțăite pe jumătate, puști pentru copii, sfârleze[xviii], capcane de muște și întregi legiuni de mici cocoșei năvalnici din hârtie. Trebuie să fi avut loc recent vreun teribil act de justiție, căci învățăceii săi erau cu toții atent preocupați de cărțile lor, sau șoptind cu viclenie pe la spate cu un ochi atent la profesor; și un fel de tăcere bâzâitoare domnea peste întreaga clasă.

Deodată fu curmată de apariția unui negru, într-o vestă și pantaloni de cânepă, un hârb de pălărie bombată de jur împrejur, precum coiful zeului Mercur, și călare pe spinarea unui mânz zdrențuros, sălbatic și pe jumătate frânt, pe care îl dirija cu o funie pe post de căpăstru. Veni trăncănind înspre ușa școlii, cu o invitație pentru Ichabod, pentru a lua parte la o petrecere, sau „o șezătoare", care urma să se țină în acea seară la mynheer[xix] Van Tassel; și odată ce își livră mesajul cu acel aer de importanță și strădanie spre o vorbire prețioasă, pe care un negru îl poate afișa la asemenea împuterniciri neînsemnate, țâșni peste pârâu, galopând sub ochii tuturor în depărtare în susul văii, cuprins de importanța și graba misiunii sale.

All was now bustle and hubbub in the late quiet school-room. The scholars were hurried through their lessons, without stopping at trifles; those who were nimble skipped over half with impunity, and those who were tardy had a smart application now and then in the rear, to quicken their speed, or help them over a tall word. Books were flung aside without being put away on the shelves, inkstands were overturned, benches thrown down, and the whole school was turned loose an hour before the usual time, bursting forth like a legion of young imps, yelping and racketing about the green, in joy at their early emancipation.

The gallant Ichabod now spent at least an extra half hour at his toilet, brushing and furbishing up his best, and indeed only suit of rusty black, and arranging his locks by a bit of broken looking-glass, that hung up in the school-house. That he might make his appearance before his mistress in the true style of a cavalier, he borrowed a horse from the farmer with whom he was domiciliated, a choleric old Dutchman, of the name of Hans Van Ripper, and, thus gallantly mounted, issued forth, like a knight-errant in quest of adventures.

But it is meet I should, in the true spirit of romantic story, give some account of the looks and equipments of my hero and his steed. The animal he bestrode was a broken-down plough-horse, that had outlived almost every thing but his viciousness. He was gaunt and

Totul devenise acum o învălmășeală și o zarvă în clasa până atunci liniștită. Elevii erau repeziți prin lecțiile lor, fără a se mai opri la fleacuri; cei ce erau mai ageri săreau fără teamă câte-o jumătate, iar cei care erau mai leneși primeau din când în când câte-o nuia zdravănă pe spinare, ca să îi iuțească, sau să îi ajute cu câte-un cuvânt mai lung. Cărțile erau aruncate în lături fără să fie puse la loc pe rafturi, călimările erau răsturnate, băncile doborâte, iar întreaga școală fu scăpată acasă cu o oră mai devreme decât de obicei, țopăind ca o armată de spiriduși mici, zbierând și țipând prin verdeață, de bucuria eliberării lor timpurii.

Galantul Ichabod petrecu acum cel puțin o jumătate de oră în plus la găteala sa, periind și netezind cel mai bun și, de fapt, singurul costum de-un negru învechit, și aranjându-și buclele în fața unei bucăți de oglindă spartă, care era atârnată în școală. Ca să își poată face apariția în fața domniței sale în adevăratul stil al unui cavaler, luă cu împrumut un cal de la fermierul la care stătea, un bătrân olandez coleric, pe nume Hans Van Ripper, și astfel, încălecat maiestuos, porni la drum, ca un cavaler rătăcitor în căutarea aventurii.

Dar se cade să fac, în adevăratul spirit al legendei romantice, o descriere a înfățișării și a echipamentului eroului meu și a calului său. Animalul pe care încălecase era o mârțoagă de plug, care își lăsase cu vârsta aproape totul, mai puțin cusururile. Era stors, numai piele și os,

shagged, with a ewe neck and a head like a hammer; his rusty mane and tail were tangled and knotted with burs; one eye had lost its pupil, and was glaring and spectral; but the other had the gleam of a genuine devil in it. Still he must have had fire and mettle in his day, if we may judge from the name he bore of Gunpowder. He had, in fact, been a favorite steed of his master's, the choleric Van Ripper, who was a furious rider, and had infused, very probably, some of his own spirit into the animal; for, old and broken-down as he looked, there was more of the lurking devil in him than in any young filly in the country.

Ichabod was a suitable figure for such a steed. He rode with short stirrups, which brought his knees nearly up to the pommel of the saddle; his sharp elbows stuck out like grasshoppers'; he carried his whip perpendicularly in his hand, like a sceptre, and, as his horse jogged on, the motion of his arms was not unlike the flapping of a pair of wings. A small wool hat rested on the top of his nose, for so his scanty strip of forehead might be called; and the skirts of his black coat fluttered out almost to the horse's tail. Such was the appearance of Ichabod and his steed, as they shambled out of the gate of Hans Van Ripper, and it was altogether such an apparition as is seldom to be met with in broad daylight.

It was, as I have said, a fine autumnal day; the sky was clear and serene, and nature wore that rich and golden livery which we always

cu un gât ca de oaie și un cap ca un ciocan; coama și coada arămie erau înnodate și încurcate cu scai; un ochi își pierduse pupila și devenise albicios și fantomatic; însă celălalt avea licărul unui adevărat diavol. Trebuie totuși să fi avut avânt și înflăcărare în zilele lui bune, dacă judecăm după numele său, Praf-de-Pușcă. Fusese, de fapt, unul din armăsarii favoriți ai stăpânului său, colericul Van Ripper, care era un călăreț aprig și care insuflase, foarte probabil, ceva din propriul său spirit în animal; căci bătrân și sfârșit cum arăta, avea în el mai mult dintr-un drac ascuns decât orice iapă tânără din ținut.

Ichabod era persoana numai bună pentru așa un armăsar. Călărea cu o scară joasă, care-i aducea genunchii aproape de oblâncul de la șa; coatele sale ascuțite îi ieșeau în afară ca unei lăcuste; își ținea biciul drept în mână, ca pe un sceptru și, când calul înainta încet, mișcarea mâinilor sale nu era departe de bătaia unei perechi de aripi. O mică pălărie de lână îi era proptită de nas, căci așa se putea numi strâmta sa palmă de frunte; iar pulpanele paltonului său negru fâlfâiau cam până pe la coada calului. Aceasta era înfățișarea lui Ichabod și-a gloabei sale, când se târșâiau afară pe porțile lui Hans Van Ripper, și era cu desăvârșire o apariție cum rareori este întâlnită în lumina zilei.

Era, așa cum am mai spus, o zi plăcută de toamnă; cerul era limpede și senin, iar natura purta acea bogată și aurită podoabă pe care

associate with the idea of abundance. The forests had put on their sober brown and yellow, while some trees of the tenderer kind had been nipped by the frosts into brilliant dyes of orange, purple, and scarlet. Streaming files of wild ducks began to make their appearance high in the air; the bark of the squirrel might be heard from the groves of beech and hickory nuts, and the pensive whistle of the quail at intervals from the neighboring stubble-field.

The small birds were taking their farewell banquets. In the fulness of their revelry, they fluttered, chirping and frolicking, from bush to bush, and tree to tree, capricious from the very profusion and variety around them. There was the honest cock-robin, the favorite game of stripling sportsmen, with its loud, querulous note; and the twittering blackbirds flying in sable clouds; and the golden-winged woodpecker, with his crimson crest, his broad black gorget, and splendid plumage; and the cedar-bird, with its red-tipt wings and yellow-tipt tail, and its little montero cap of feathers; and the blue jay, that noisy coxcomb, in his gay light-blue coat and white underclothes—screaming and chattering, nodding and bobbing and bowing, and pretending to be on good terms with every songster of the grove.

As Ichabod jogged slowly on his way, his eye, ever open to every symptom of culinary abundance, ranged with delight over the treasures of jolly autumn. On all sides he beheld vast store of apples;

mereu o asociem cu imaginea abundenței. Pădurile își puseseră maroul și galbenul lor cel sobru, pe când unii copaci mai firavi fuseseră atinși de ger cu splendide nuanțe de portocaliu, purpuriu și stacojiu. Șiruri împrăștiate de rațe sălbatice începură să-și facă apariția sus pe cer; lătratul veveriței putea fi auzit din luminișul de fagi și nuci americani, iar șuieratul melancolic al prepeliței, din câmpul alăturat de mirişte.

Micuțele păsări își țineau ospețele de rămas-bun. În deplinătatea petrecerii lor, fâlfâiau, ciripind și zburdând, din tufiș în tufiș și din copac în copac, capricioase din pricina abundenței și varietății din jurul lor. Era printre ele și prigoarea, prada preferată a tinerilor vânători, cu cântul ei gălăgios și veșnic nemulțumit; și vorbărețele mierle, zburând în nori negri; și ciocănitoarea cu aripi aurii, cu creasta sa stacojie, cu guleraș larg și tuciuriu, și penaj splendid; și pasărea-de-mătase, cu aripile cu vârfuri roșii și coadă cu vârf galben, și scufia sa micuță din pene; și gaița albastră, acel filfizon, în haina sa veselă și bleu și în izmenele sale albe – țipând și ciripind, dând din cap și legănându-se și aplecându-se, și prefăcându-se că este în relații bune cu fiecare cântăreț al crângului.

În timp ce Ichabod mergea domol pe drum, ochii săi, veșnic deschiși după orice manifestare de îndestulare culinară, măsurau cu încântare comorile grozavei toamne. Pe toate părțile zărea o abundență

some hanging in oppressive opulence on the trees; some gathered into baskets and barrels for the market; others heaped up in rich piles for the cider-press. Farther on he beheld great fields of Indian corn, with its golden ears peeping from their leafy coverts, and holding out the promise of cakes and hasty-pudding; and the yellow pumpkins lying beneath them, turning up their fair round bellies to the sun, and giving ample prospects of the most luxurious of pies; and anon he passed the fragrant buckwheat fields, breathing the odor of the bee-hive, and as he beheld them soft anticipations stole over his mind of dainty slapjacks, well buttered, and garnished with honey or treacle, by the delicate little dimpled hand of Katrina Van Tassel.

Thus feeding his mind with many sweet thoughts and "sugared suppositions," he journeyed along the sides of a range of hills which look out upon some of the goodliest scenes of the mighty Hudson. The sun gradually wheeled his broad disk down into the west. The wide bosom of the Tappan Zee lay motionless and glassy, excepting that here and there a gentle undulation waved and prolonged the blue shadow of the distant mountain. A few amber clouds floated in the sky, without a breath of air to move them. The horizon was of a fine golden tint, changing gradually into a pure apple green, and from that into the deep blue of the mid-heaven. A slanting ray lingered on the woody crests of the precipices that overhung some parts of the river, giving greater

de mere; unele atârnau într-un belșug apăsător în copaci; altele erau strânse în coșuri și butoaie pentru târg; altele erau făcute grămadă pentru teasc; zărea mai departe lanuri întinse de porumb indian, cu știuleții lor aurii ițindu-se din căptușelile înfrunzite, și promițând prăjituri și budinci de cereale; iar dovlecii gălbui, întinși pe sub ei, întorcându-și burțile rotunde și bălane către soare, și dând ample promisiuni pentru plăcinte cu adevărat somptuoase; iar în scurtă vreme trecu pe lângă câmpurile de hrișcă înmiresmată, răspândind mirosul stupilor de albine, și în timp ce și le imagina, dulci speranțe i se furișară în minte, după clătite gustoase, bine unse cu unt și garnisite cu miere sau melasă, de mâna micuță, delicată și dolofană a Katrinei Van Tassel.

Hrănindu-și astfel cugetul cu multe gânduri dulci și „speranțe zaharisite", mergea pe marginea unui lanț de dealuri care dădea înspre unele dintre cele mai încântătoare peisaje ale grandiosului Hudson. Soarele își prăvăli treptat marele său disc înspre vest. Întinderile largi ale mării Tappan Zee stăteau nemișcate și sticloase, mai puțin când ici și colo o unduire ușoară aluneca și prelungea umbra azurie a muntelui din depărtare. Câțiva nori de chihlimbar pluteau pe cer, fără nicio suflare de vânt care să-i miște. Orizontul avea o nuanță aurie delicată, schimbându-se treptat într-un curat verde de măr, iar din asta în albastrul întunecat al cerurilor. O dâră de lumină dăinuia oblic pe culmile păduroase ale abisurilor care încadrau unele părți ale râului,

depth to the dark-gray and purple of their rocky sides. A sloop was loitering in the distance, dropping slowly down with the tide, her sail hanging uselessly against the mast; and as the reflection of the sky gleamed along the still water, it seemed as if the vessel was suspended in the air.

It was toward evening that Ichabod arrived at the castle of the Heer Van Tassel, which he found thronged with the pride and flower of the adjacent country;— old farmers, a spare, leathern-faced race, in homespun coats and breeches, blue stockings, huge shoes, and magnificent pewter buckles; their brisk withered little dames, in close crimped caps, long-waisted shortgowns, homespun petticoats, with scissors and pincushions, and gay calico pockets hanging on the outside; buxom lasses, almost as antiquated as their mothers, excepting where a straw hat, a fine ribbon, or perhaps a white frock, gave symptoms of city innovation; the sons, in short square-skirted coats, with rows of stupendous brass buttons, and their hair generally queued in the fashion of the times, especially if they could procure an eel-skin for the purpose, it being esteemed, throughout the country, as a potent nourisher and strengthener of the hair.

Brom Bones, however, was the hero of the scene, having come to the gathering on his favorite steed Daredevil, a creature, like himself,

dând o adâncime mai mare griului închis și purpuriului părților sale pietroase. O goeletă[xx] rătăcea în depărtare, alunecând încet în jos cu valul, pânzele-i atârnând nefolosite de catarg; și în vreme ce reflexia cerului licărea pe apa liniștită, părea că vasul stătea suspendat în aer.

Era aproape seară când Ichabod ajunse la palatul lui Heer Van Tassel, pe care îl găsi îndesat cu mândria și floarea ținutului învecinat; - un neam simplu de fermieri bătrâni, cu fețele argăsite, în haine și pantaloni țesute în casă, ciorapi albaștri, pantofi imenși și catarame strașnice din cositor; soțiile lor, vioaie și uscățive, cu pălării încrețite și strânse, rochii cu talie lungă, fuste țesute în casă, cu foarfece, săculețe pentru ace și buzunare viu colorate din stambă, atârnând pe-afară; domnișoarele rumene, aproape la fel de demodate ca și mamele lor, mai puțin unde o pălărie de paie, o fundiță delicată, sau chiar o rochiță albă arătau simptomele inovației urbane; băieții, în haine scurte, cu pulpanele pătrățoase, cu rânduri de nasturi nemaipomeniți din alamă, și cu părul împletit aproape ca o coadă după moda din acea vreme, în special dacă puteau să facă rost pentru asta de o piele de țipar, aceasta fiind socotită în întregul ținut ca un puternic nutriment și întăritor pentru păr.

Brom Bones era însă eroul din peisaj, venind la întrunire pe armăsarul său preferat, Daredevil[xxi], o creatură ca el însuși, plină de

full of mettle and mischief, and which no one but himself could manage. He was, in fact, noted for preferring vicious animals, given to all kinds of tricks, which kept the rider in constant risk of his neck, for he held a tractable, well-broken horse as unworthy of a lad of spirit.

Fain would I pause to dwell upon the world of charms that burst upon the enraptured gaze of my hero, as he entered the state parlor of Van Tassel's mansion; — not those of the bevy of buxom lasses, with their luxurious display of red and white; but the ample charms of a genuine Dutch country tea-table, in the sumptuous time of autumn. Such heaped-up platters of cakes of various and almost indescribable kinds, known only to experienced Dutch housewives! There was the doughty dough-nut, the tenderer oly koek, and the crisp and crumbling kruller; sweet-cakes and short-cakes, ginger-cakes and honey-cakes, and the whole family of cakes. And then there were apple-pies, and peach-pies, and pumpkin-pies; besides slices of ham and smoked beef; and moreover delectable dishes of preserved plums, and peaches, and pears, and quinces; not to mention broiled shad and roasted chickens; together with bowls of milk and cream, all mingled higgledy-piggledy, pretty much as I have enumerated them, with the motherly tea-pot sending up its clouds of vapor from the midst— Heaven bless the mark! I want breath and time to discuss this banquet as it deserves, and am too

înflăcărare și neastâmpăr și pe care nimeni altcineva în afară de el nu o putea ține în frâu. Era, de fapt, ştiut pentru faptul că prefera animalele zvăpăiate, gata de tot felul de trucuri, care puneau gâtul călărețului într-un risc permanent, căci i se părea că un cal docil și bine dresat nu este potrivit pentru un flăcău avântat.

M-aș fi oprit cu plăcere să stărui asupra lumii de farmece care abunda dinaintea ochilor eroului meu vrăjit, când intră în salonul principal al conacului lui Van Tassel; - nu cele ale roiului de domnișoare pline de viață, cu spectacolul lor luxuriant de roșu și alb; ci acele farmece bogate ale unei măsuțe rustice pentru ceai, autentic olandeză, în somptuoasa vreme a toamnei. Asemenea platouri umplute vârf cu prăjituri de feluri diverse și aproape de nedescris, cunoscute doar gospodinelor olandeze cu experiență! Erau gogoși dospite, fragede prăjituri în ulei și scovergi crocante și sfărâmicioase; prăjituri din zahăr și biscuiți însiropați, negrese și tartă cu miere, și întreaga familie de prăjituri. Și mai erau apoi și plăcintele cu mere, și plăcintele cu piersici, și cu dovleac; alături de felii de jambon și de carne afumată de vită; și de asemenea încântătoarele feluri din prune conservate, și piersici, și pere, și gutui; ca să nu mai spun de scrumbii fripte și pui rumeniți; laolaltă cu castroane de lapte și de frișcă, toate puse împreună alandala, cam așa cum le-am enumerat, cu ceainicul care stătea în mijloc ca o mamă, scoțând nori de aburi – să-mi fie cu iertare! Aș vrea să am suflu

eager to get on with my story. Happily, Ichabod Crane was not in so great a hurry as his historian, but did ample justice to every dainty.

și timp să discut despre ospăț așa cum se cuvine, dar sunt prea nerăbdător să-mi continui povestea. Din fericire, Ichabod Crane nu era într-o asemenea grabă precum cronicarul său, și prețui fiecare bucățică cum se cuvine.

He was a kind and thankful creature, whose heart dilated in proportion as his skin was filled with good cheer; and whose spirits rose with eating, as some men's do with drink. He could not help, too, rolling his large eyes round him as he ate, and chuckling with the possibility that he might one day be lord of all this scene of almost unimaginable luxury and splendor. Then, he thought, how soon he'd turn his back upon the old school-house; snap his fingers in the face of Hans Van Ripper, and every other niggardly patron, and kick any itinerant pedagogue out of doors that should dare to call him comrade!

Acesta era o ființă blândă și plină de recunoștință, a cărei inimă se mărea pe măsură ce burduful i se umplea cu mâncare savuroasă; și a cărui dispoziție devenea mai bună mâncând, așa cum a unor oameni devine prin băutură. Nu putea, de asemenea, să nu își învârtească ochii săi mai primprejur cât mânca, și să nu chicotească la posibilitatea că ar fi putut într-o bună zi să fie stăpânul acestui întreg peisaj de un lux și-o splendoare aproape inimaginabile. Apoi, se gândi, cât de repede ar întoarce spatele vechii școli; i-ar pocni din degete în față lui Hans Van Ripper, și oricărui alt zgârcit de protector, și ar da afară orice învățător ambulant care ar îndrăzni să-i spună coleg!

Old Baltus Van Tassel moved about among his guests with a face dilated with content and good-humor, round and jolly as the harvest moon. His hospitable attentions were brief, but expressive, being confined to a shake of the hand, a slap on the shoulder, a loud laugh, and a pressing invitation to "fall to and help themselves."

Bătrânul Baltus Van Tassel se preumbla printre musafirii săi cu o față destinsă de satisfacție și bună dispoziție, durdulie și veselă ca o lună plină. Curtoaziile sale primitoare erau scurte, însă expresive, rezumându-se la o strângere de mână, o bătaie pe umăr, un hohot de râset, și un îndemn insistent spre „a începe să se servească".

And now the sound of the music from the common room, or hall, summoned to the dance. The musician was an old grayheaded negro, who had been the itinerant orchestra of the neighborhood for

Iar acum sunetul muzicii dinspre sala cea mare, sau salon, invita la dans. Muzicantul era un negru bătrân și cărunt, care fusese orchestra ambulantă a vecinătății preț de mai bine de jumătate de secol.

more than half a century. His instrument was as old and battered as himself. The greater part of the time he scraped on two or three strings, accompanying every movement of the bow with a motion of the head; bowing almost to the ground, and stamping with his foot whenever a fresh couple were to start.

Ichabod prided himself upon his dancing as much as upon his vocal powers. Not a limb, not a fibre about him was idle; and to have seen his loosely hung frame in full motion, and clattering about the room, you would have thought Saint Vitus himself, that blessed patron of the dance, was figuring before you in person. He was the admiration of all the negroes; who having gathered, of all ages and sizes, from the farm and the neighborhood, stood forming a pyramid of shining black faces at every door and window, gazing with delight at the scene, rolling their white eye-balls, and showing grinning rows of ivory from ear to ear. How could the flogger of urchins be otherwise than animated and joyous? the lady of his heart was his partner in the dance, and smiling graciously in reply to all his amorous oglings; while Brom Bones, sorely smitten with love and jealousy, sat brooding by himself in one corner.

When the dance was at an end, Ichabod was attracted to a knot of the sager folks, who, with old Van Tassel, sat smoking at one end of

Instrumentul său era la fel de vechi și de ponosit ca și el. În majoritatea timpului scârțâia din două sau din trei corzi, acompaniind fiecare mișcare a arcușului cu o mișcare a capului; aplecându-se aproape până la pământ, și bătând din picior de fiecare dată când un cuplu nou era pe cale să înceapă.

Ichabod se împăuna cu dansul la fel de mult ca și cu abilitățile sale vocale. Nici un mădular, nici o fibră din el nu era trândavă; și dacă ai fi văzut figura sa deșirată și atârnată în plină mișcare, clămpănind prin cameră, ai fi crezut că însuși sfântul Vitus, acel protector al dansului, a apărut în persoană în fața ta. Era admirat de toți negrii; care adunându-se, cu mic, cu mare, de la fermă și din vecini, stăteau formând o piramidă de fețe negre și lucioase la fiecare ușă și fereastră, uitându-se lung cu plăcere la spectacol, învârtindu-și ochii albi, și arătându-și, rânjind, șiruri de colți de la o ureche la cealaltă. Cum ar fi putut acest îmblânzitor de poznași să fie altfel decât însuflețit și voios? Aleasa inimii sale era partenera sa de dans, și zâmbea plin de gingășie ca răspuns la toate privirile sale duioase aruncate pe furiș; în timp ce Brom Bones, lovit sever de dragoste și de gelozie, stătea singur într-un colț, cugetând.

Când dansul se sfârși, Ichabod fu atras de o ceată de oameni mai înțelepți, care, împreună cu bătrânul Van Tassel, ședeau la fumat într-

the piazza, gossiping over former times, and drawing out long stories about the war.

This neighborhood, at the time of which I am speaking, was one of those highly-favored places which abound with chronicle and great men. The British and American line had run near it during the war; it had, therefore, been the scene of marauding, and infested with refugees, cow-boys, and all kinds of border chivalry. Just sufficient time had elapsed to enable each story-teller to dress up his tale with a little becoming fiction, and, in the indistinctness of his recollection, to make himself the hero of every exploit.

There was the story of Doffue Martling, a large blue-bearded Dutchman, who had nearly taken a British frigate with an old iron nine-pounder from a mud breastwork, only that his gun burst at the sixth discharge. And there was an old gentleman who shall be nameless, being too rich a mynheer to be lightly mentioned, who, in the battle of Whiteplains, being an excellent master of defence, parried a musket-ball with a small sword, insomuch that he absolutely felt it whiz round the blade, and glance off at the hilt; in proof of which, he was ready at any time to show the sword, with the hilt a little bent. There were several more that had been equally great in the field, not one of whom but was persuaded that he had a considerable hand in bringing the war to a happy termination.

unul dintre capetele verandei, bârfind despre vremurile vechi și depănând povești lungi despre război.

Meleagul acesta, în timpul despre care vorbesc, a fost unul dintre-acele locuri preamărite care abundau cu povești și oameni măreți. Fronturile americane și engleze trecuseră aproape de el în timpul războiului; fusese, așadar, scena jafurilor, și împânzit cu fugari, cow-boys[xxii] și cu tot felul de cavaleri de pe la frontiere. Trecuse exact suficient timp cât să permită oricărui povestitor să își gătească povestea cu puțină ficțiune în devenire, și, în neclaritatea amintirii sale, să se facă pe sine însuși eroul oricărei fapte vitejești.

Circula istorisirea lui Doffue Martling, un olandez vânjos cu barba azurie, care aproape doborâse o fregată englezească cu un tun vechi din fier de nouă livre, de pe un parapet din lut, doar că îi explodă tubul la a șasea descărcare. Și mai era un gentilom în vârstă, care va rămâne fără nume, căci era un mynheer prea bogat ca să fie lesne menționat, care, în bătălia de la Whiteplains[xxiii], fiind un maestru desăvârșit în apărare, pară un plumb de flintă cu o sabie mică, în așa fel încât o simți șuierând în jurul tăișului și ricoșând de pe mâner; și drept dovadă era gata oricând să prezinte sabia, cu mânerul un pic îndoit. Mai erau câțiva la fel de pricepuți pe câmpul de luptă, din care niciunul nu se îndoia că avusese o contribuție însemnată în a aduce războiul la un final fericit.

But all these were nothing to the tales of ghosts and apparitions that succeeded. The neighborhood is rich in legendary treasures of the kind. Local tales and superstitions thrive best in these sheltered long-settled retreats; but are trampled under foot by the shifting throng that forms the population of most of our country places. Besides, there is no encouragement for ghosts in most of our villages, for they have scarcely had time to finish their first nap, and turn themselves in their graves, before their surviving friends have travelled away from the neighborhood; so that when they turn out at night to walk their rounds, they have no acquaintance left to call upon. This is perhaps the reason why we so seldom hear of ghosts except in our long-established Dutch communities.

The immediate cause, however, of the prevalence of supernatural stories in these parts, was doubtless owing to the vicinity of Sleepy Hollow. There was a contagion in the very air that blew from that haunted region; it breathed forth an atmosphere of dreams and fancies infecting all the land. Several of the Sleepy Hollow people were present at Van Tassel's, and, as usual, were doling out their wild and wonderful legends. Many dismal tales were told about funeral trains, and mourning cries and wailings heard and seen about the great tree

Dar toate astea nu erau nimic pe lângă poveștile despre fantome și apariții care au venit dup-aceea. Regiunea e plină de asemenea bogății legendare. Istorisirile din partea locului și superstițiile sporesc cel mai bine în aceste refugii ferite și stabilite de multă vreme; însă sunt zdrobite sub picioarele mulțimii nestatornice care alcătuiește populația din cele mai multe locuri ale ținutului nostru. În plus, fantomele nu au nici un sprijin în majoritatea satelor noastre, căci de abia au avut timp să-și termine prima ațipeală și să se răsucească în morminte, că prietenii lor care au supraviețuit au și călătorit departe de vecinătăți; astfel că atunci când apar noaptea să își facă turele, nu au nicio cunoștință rămasă la care să apeleze. Acesta este probabil motivul pentru care auzim atât de rar de fantome, în afara comunităților noastre olandeze demult stabilite.

Cu toate astea, motivul principal al răspândirii poveștilor supranaturale prin aceste părți era fără îndoială datorat conjuncturii Văii Adormite. Era o molimă chiar în aerul care adia din acea regiune bântuită; insufla o atmosferă de vis și fantezie care infesta întregul ținut. Mai mulți oameni din Valea Adormită erau la Van Tassel și, ca de obicei, își împărtășeau legendele lor grozave și uimitoare. Erau spuse multe istorisiri îngrozitoare despre trenuri funebre, și despre plânsete de jale și tânguiri auzite venind dinspre copacul cel mare din împrejurimi, unde nefericitul maior André fusese ucis.

where the unfortunate Major André was taken, and which stood in the neighborhood.

Some mention was made also of the woman in white, that haunted the dark glen at Raven Rock, and was often heard to shriek on winter nights before a storm, having perished there in the snow. The chief part of the stories, however, turned upon the favorite spectre of Sleepy Hollow, the headless horseman, who had been heard several times of late, patrolling the country; and, it was said, tethered his horse nightly among the graves in the churchyard.

The sequestered situation of this church seems always to have made it a favorite haunt of troubled spirits. It stands on a knoll, surrounded by locust-trees and lofty elms, from among which its decent whitewashed walls shine modestly forth, like Christian purity beaming through the shades of retirement. A gentle slope descends from it to a silver sheet of water, bordered by high trees, between which, peeps may be caught at the blue hills of the Hudson. To look upon its grass-grown yard, where the sunbeams seem to sleep so quietly, one would think that there at least the dead might rest in peace.

On one side of the church extends a wide woody dell, along which raves a large brook among broken rocks and trunks of fallen trees. Over a deep black part of the stream, not far from the church, was formerly thrown a wooden bridge; the road that led to it, and the bridge

Se zisese de asemenea despre femeia în alb, care bântuia mica vale întunecată de la Raven Rock[xxiv], și care era deseori auzită țipând iarna, în noapte, înaintea unei furtuni, căci acolo murise în zăpadă. Însă majoritatea poveștilor se învârteau în jurul spectrului favorit al Văii Adormite, călărețul fără cap, care fusese auzit de curând de mai multe ori străbătând regiunea; și, se spunea, nopțile își lega calul printre mormintele din curtea bisericii.

Amplasarea retrasă a bisericii pare să o fi făcut dintotdeauna un sălaș preferat al spiritelor frământate. Se află pe o colină, cu salcâmi și ulmi impunători în jurul ei, printre care zidurile sale modest văruite strălucesc cu sfială, la fel ca puritatea creștinească lucind prin umbrele pustietății. Un blând povârniș coboară de aici până la o pânză argintie de apă, mărginită de copaci semeți, printre care se pot zări colinele albastre ale Hudson-ului. Uitându-te la curtea năpădită de iarbă, unde razele soarelui par să ațipească atât de liniștite, ai crede că acolo măcar morții s-ar putea odihni în pace.

Pe o parte a bisericii se întinde o dolină largă și împădurită, prin care se strecoară un râu întins, printre bolovani sfărâmați și trunchiuri căzute de copaci. Peste o parte adâncă și întunecată a râului, nu departe de biserică, fusese cândva trântit un pod de lemn; drumul care mergea

itself, were thickly shaded by overhanging trees, which cast a gloom about it, even in the daytime; but occasioned a fearful darkness at night. This was one of the favorite haunts of the headless horseman; and the place where he was most frequently encountered. The tale was told of old Brouwer, a most heretical disbeliever in ghosts, how he met the horseman returning from his foray into Sleepy Hollow, and was obliged to get up behind him; how they galloped over bush and brake, over hill and swamp, until they reached the bridge; when the horseman suddenly turned into a skeleton, threw old Brouwer into the brook, and sprang away over the tree-tops with a clap of thunder.

This story was immediately matched by a thrice marvellous adventure of Brom Bones, who made light of the galloping Hessian as an arrant jockey. He affirmed that, on returning one night from the neighboring village of Sing Sing, he had been overtaken by this midnight trooper; that he had offered to race with him for a bowl of punch, and should have won it too, for Daredevil beat the goblin horse all hollow, but, just as they came to the church-bridge, the Hessian bolted, and vanished in a flash of fire.

All these tales, told in that drowsy undertone with which men talk in the dark, the countenances of the listeners only now and then

înspre el, cât și podul în sine, erau umbrite strașnic de copaci ce atârnau peste, care răspândeau o întunecime asupra lor, chiar și pe timp de zi; și care noaptea făceau o beznă înfricoșătoare. Aici era unul dintre locurile preferate de bântuit ale călărețului fără cap; și regiunea unde era cel mai des întâlnit. Povestea era despre bătrânul Brouwer, un adevărat necredincios în ceea ce privește fantomele, cum întâlnise călărețul întorcându-se din hoinăreala sa prin Valea Adormită și cum se simți obligat să încalece în urmărirea sa; cum galopară peste desișuri și hățișuri, peste dealuri și prin mlaștini, până ajunseră la pod; când călărețul se transformă deodată într-un schelet, îl aruncă pe bătrânul Brouwer în râu și țâșni peste vârfurile copacilor cu un pocnet ca al unui tunet.

Această poveste fu numaidecât ajunsă de o aventură de trei ori mai uimitoare de-ale lui Brom Bones, care-l lua pe călărețul Hessian drept un neica nimeni. Susținea că, întorcându-se într-o noapte din satul vecin pe nume Sing Sing, fusese ajuns din urmă de acest cavaler din miez de noapte; că îi propusese să se întreacă cu el pentru un bol de punci, și că ar fi trebuit să îl câștige, căci Daredevil înfrânse cu mult calul spectral, dar chiar când ajunseseră la podul bisericii, Hessianul țâșni și se făcu nevăzut într-o văpaie de foc.

Toate aceste povești, spuse pe tonul vlăguit pe care vorbesc oamenii în întuneric, cu fețele ascultătorilor fiind doar din când în când

receiving a casual gleam from the glare of a pipe, sank deep in the mind of Ichabod. He repaid them in kind with large extracts from his invaluable author, Cotton Mather, and added many marvellous events that had taken place in his native State of Connecticut, and fearful sights which he had seen in his nightly walks about Sleepy Hollow.

The revel now gradually broke up. The old farmers gathered together their families in their wagons, and were heard for some time rattling along the hollow roads, and over the distant hills. Some of the damsels mounted on pillions behind their favorite swains, and their light-hearted laughter, mingling with the clatter of hoofs, echoed along the silent woodlands, sounding fainter and fainter until they gradually died away— and the late scene of noise and frolic was all silent and deserted. Ichabod only lingered behind, according to the custom of country lovers, to have a tête-à -tête with the heiress, fully convinced that he was now on the high road to success.

What passed at this interview I will not pretend to say, for in fact I do not know. Something, however, I fear me, must have gone wrong, for he certainly sallied forth, after no very great interval, with an air quite desolate and chop-fallen. — Oh, these women! these women! Could that girl have been playing off any of her coquettish

luminate întâmplător de licărul vreunei pipe, se adânciră temeinic în mintea lui Ichabod. Le răsplăti la rândul său cu fragmente lungi din autorul lui de neprețuit, Cotton Mather, și adăugă multe întâmplări uimitoare care avuseseră loc în patria sa, statul Connecticut, și apariții înfricoșătoare pe care le văzuse în plimbările sale nocturne prin Valea Adormită.

Petrecerea începu încetul cu încetul să se spargă. Bătrânii fermieri își adunară familiile în căruțe, și mai puteau fi auziți un timp hodorogind pe drumurile găvănate și peste dealurile din depărtare. Unele dintre domnișoare se suiră pe șa în spatele flăcăilor lor preferați, iar chicotele lor voioase, amestecându-se cu clămpănitul copitelor, răsunau în pădurile tăcute, auzindu-se din ce în ce mai încet, până când în final se stinseră – iar peisajul nu demult plin de zgomot și forfotă era întru totul tăcut și părăsit. Numai Ichabod rămase în urmă, așa cum e tradiția amorezaților de la țară, ca să rămână tête-à-tête[xxv] cu moștenitoarea, pe deplin convins că era de pe-acum pe calea către succes.

Ce se întâmplă la această întrevedere nu pretind să zic, căci de fapt nici nu știu. Ceva, totuși, mă tem că trebuie să fi mers prost, fiindcă ieși brusc, după nu foarte mult timp, cu un aer foarte nefericit și demoralizat. – Of, femeile astea! Femeile astea! Se poate oare ca fata asta să-și fi jucat vreunul din jocurile ei cochete? – Să fi fost ațâțările

tricks?— Was her encouragement of the poor pedagogue all a mere sham to secure her conquest of his rival?— Heaven only knows, not I!— Let it suffice to say, Ichabod stole forth with the air of one who had been sacking a hen-roost, rather than a fair lady's heart. Without looking to the right or left to notice the scene of rural wealth, on which he had so often gloated, he went straight to the stable, and with several hearty cuffs and kicks, roused his steed most uncourteously from the comfortable quarters in which he was soundly sleeping, dreaming of mountains of corn and oats, and whole valleys of timothy and clover.

It was the very witching time of night that Ichabod, heavy-hearted and crest-fallen, pursued his travels homewards, along the sides of the lofty hills which rise above Tarry Town, and which he had traversed so cheerily in the afternoon. The hour was as dismal as himself. Far below him, the Tappan Zee spread its dusky and indistinct waste of waters, with here and there the tall mast of a sloop, riding quietly at anchor under the land. In the dead hush of midnight, he could even hear the barking of the watch-dog from the opposite shore of the Hudson; but it was so vague and faint as only to give an idea of his distance from this faithful companion of man. Now and then, too, the long-drawn crowing of a cock, accidentally awakened, would sound far, far off, from some farm-house away among the hills— but it was like a dreaming sound in his ear. No signs of life occurred near him, but

bietului pedagog doar o înșelăciune ca să îi asigure cucerirea rivalului său? Doar Dumnezeu știe, eu nu! E suficient să spun că Ichabod plecă abătut cu aerul cuiva care prinsese găina în sac, și nu inima unei frumoase domnișoare. Fără să se mai uite-n stânga și-n dreapta, ca să observe peisajul de bogăție rurală, cu care își desfătase deseori privirea, se duse drept la grajd, și cu câteva pălmuiri și șuturi sănătoase, își deșteptă murgul fără pic de milă din adăpostul confortabil în care dormea buștean, visând la munți de grâu și orz și la văi întregi de timoftică[xxvi] și trifoi.

Chiar în acel moment vrăjit al nopții, Ichabod, mâhnit și cu inima grea, își urma calea înspre casă, pe marginea dealurilor semețe care se înalță peste Tarry Town și pe care le traversase cu atâta voioșie în acea după-amiază. Era un ceas la fel de posomorât ca și el. Cu mult sub el, Tappan Zee își întindea pustietatea de ape întunecate și obscure, din loc în loc cu câte-un catarg înalt al vreunei goelete, plutind în tăcere ancorat aproape de mal. În tihna amorțită a toiului nopții, putea să audă până și lătratul câinelui de pază de pe malul opus al râului Hudson; însă era atât de vag și de stins cât să își dea seama doar care era distanța sa de acest tovarăș de încredere al omului. Din când în când, se auzea de asemenea, departe, tare departe, lungul cânt al unui cocoș, deșteptat din întâmplare, de la vreo fermă de dincolo de dealuri – dar era un sunet ca prin vis în urechea lui. Nimic care s-arate viață nu își vădea existența

occasionally the melancholy chirp of a cricket, or perhaps the guttural twang of a bull-frog, from a neighboring marsh, as if sleeping uncomfortably and turning suddenly in his bed.

All the stories of ghosts and goblins that he had heard in the afternoon, now came crowding upon his recollection. The night grew darker and darker; the stars seemed to sink deeper in the sky, and driving clouds occasionally hid them from his sight. He had never felt so lonely and dismal. He was, moreover, approaching the very place where many of the scenes of the ghost stories had been laid. In the centre of the road stood an enormous tulip-tree, which towered like a giant above all the other trees of the neighborhood, and formed a kind of landmark. Its limbs were gnarled and fantastic, large enough to form trunks for ordinary trees, twisting down almost to the earth, and rising again into the air. It was connected with the tragical story of the unfortunate André, who had been taken prisoner hard by; and was universally known by the name of Major André's tree. The common people regarded it with a mixture of respect and superstition, partly out of sympathy for the fate of its ill-starred namesake, and partly from the tales of strange sights and doleful lamentations told concerning it.

As Ichabod approached this fearful tree, he began to whistle; he thought his whistle was answered— it was but a blast sweeping sharply

pe lângă el, în afară de țârâitul posomorât al unui greier, uneori, sau poate orăcăitul din gât al vreunui brotac, dintr-o mlaștină din împrejurimi, ca și când ar dormi incomod și s-ar întoarce deodată în pat.

Toate poveștile despre fantome și spiriduși pe care le ascultase în acea după-amiază se năpusteau acum în amintirile sale. Noaptea devenea din ce în ce mai întunecoasă; stelele păreau că se cufundă și mai adânc în văzduh, și nori rătăcitori le tăinuiau uneori de privirea sa. Nu se mai simțise niciodată atât de stingher și de deznădăjduit. Mai mult de-atât, se apropia chiar de locul de unde multe dintre scenele poveștilor cu fantome izvorâseră. În mijlocul drumului se afla un falnic tulipier, care se înălța ca un uriaș deasupra tuturor celorlalți copaci din împrejurime, și alcătuia un fel de reper. Crengile îi erau răsucite și stranii, suficient de groase cât să constituie trunchiuri pentru copaci de rând, întortochindu-se până aproape de sol, apoi ridicându-se din nou în văzduh. Era legat de povestea tragică a nefericitului André, care fusese luat prizonier în apropiere; și era în general cunoscut drept copacul maiorului André. Oamenii de rând îl priveau cu un amestec de respect și superstiție, în parte datorită simpatiei pentru soarta tizului său ghinionist, și în parte din cauza poveștilor cu apariții ciudate și plânsete duioase, spuse despre el.

Apropiindu-se de acest copac înfiorător, Ichabod începu să fluiere; i se păru că i se răspunse la fluierat – era doar o adiere gonind

through the dry branches. As he approached a little nearer, he thought he saw something white, hanging in the midst of the tree— he paused and ceased whistling; but on looking more narrowly, perceived that it was a place where the tree had been scathed by lightning, and the white wood laid bare. Suddenly he heard a groan— his teeth chattered and his knees smote against the saddle; it was but the rubbing of one huge bough upon another, as they were swayed about by the breeze. He passed the tree in safety, but new perils lay before him.

About two hundred yards from the tree a small brook crossed the road, and ran into a marshy and thickly-wooded glen, known by the name of Wiley's swamp. A few rough logs, laid side by side, served for a bridge over this stream. On that side of the road where the brook entered the wood, a group of oaks and chestnuts, matted thick with wild grape-vines, threw a cavernous gloom over it. To pass this bridge was the severest trial. It was at this identical spot that the unfortunate André was captured, and under the covert of those chestnuts and vines were the sturdy yeomen concealed who surprised him. This has ever since been considered a haunted stream, and fearful are the feelings of the schoolboy who has to pass it alone after dark.

As he approached the stream his heart began to thump; he summoned up, however, all his resolution, gave his horse half a score of kicks in the ribs, and attempted to dash briskly across the bridge; but

iute printre crengile uscate. Când se apropie un pic mai mult, i se păru că vede ceva alb, atârnând în mijlocul copacului – ezită și se opri din fluierat; uitându-se însă mai atent, își dădu seama că era un loc unde copacul fusese pârjolit de fulger, iar lemnul alb rămăsese neacoperit. Deodată auzi un geamăt – dinții îi clămpăneau și genunchii i se izbeau de șa; nu era decât frecarea unei ramuri uriașe de o alta, fiind legănate de adiere. Trecu de copac în siguranță, dar noi pericole îl așteptau.

La vreo două sute de iarzi de copac, un mic pârâu traversa drumul, și curgea într-o vâlcea mlăștinoasă și des împădurită, știută după numele de mlaștina lui Wiley. Câteva butuci simple, puse una lângă cealaltă, serveau drept pod peste acest șuvoi. Pe acea parte a drumului pe unde pârâul pătrundea printre copaci, un pâlc de stejari și castani, acoperiți zdravăn cu viță-de-vie sălbatică, făceau o umbră gravă peste el. Trecerea acestui pod era cea mai aspră încercare. Chiar în acest loc fusese prins nefericitul André, și sub ascunzișul acestor castani și vițe erau pitiți dârzii răzeși care l-au luat prin surprindere. Acesta fu de-atunci considerat o apă bântuită, iar simțirile școlarilor care trec pe-acolo singuri după lăsarea întunericului trebuie să fie îngrozitoare.

Apropiindu-se de apă, inima începu să îi bată cu tărie; își adună, însă, toată dârzenia, dădu calului vreo zece lovituri în coaste, și încercă să se repeadă brusc peste pod; dar în loc să pornească înainte,

instead of starting forward, the perverse old animal made a lateral movement, and ran broadside against the fence. Ichabod, whose fears increased with the delay, jerked the reins on the other side, and kicked lustily with the contrary foot: it was all in vain; his steed started, it is true, but it was only to plunge to the opposite side of the road into a thicket of brambles and alder bushes. The schoolmaster now bestowed both whip and heel upon the starveling ribs of old Gunpowder, who dashed forward, snuffling and snorting, but came to a stand just by the bridge, with a suddenness that had nearly sent his rider sprawling over his head. Just at this moment a plashy tramp by the side of the bridge caught the sensitive ear of Ichabod. In the dark shadow of the grove, on the margin of the brook, he beheld something huge, misshapen, black, and towering. It stirred not, but seemed gathered up in the gloom, like some gigantic monster ready to spring upon the traveller.

The hair of the affrighted pedagogue rose upon his head with terror. What was to be done? To turn and fly was now too late; and besides, what chance was there of escaping ghost or goblin, if such it was, which could ride upon the wings of the wind? Summoning up, therefore, a show of courage, he demanded in stammering accents—"Who are you?" He received no reply. He repeated his demand in a still more agitated voice. Still there was no answer. Once more he cudgelled the sides of the inflexible Gunpowder, and, shutting his eyes, broke

îndărătnicul animal bătrân făcu o mișcare în lateral, și se lovi de gard. Ichabod, ale cărui temeri crescură odată cu obstacolul, smuci hățurile în cealaltă parte, și lovi din răsputeri cu piciorul opus: totul degeaba; ce-i drept, armăsarul porni, însă doar cât să plonjeze înspre cealaltă parte a drumului, într-un desiș de muri și anini. Învățătorul dădea acum atât din bici cât și din călcâie în sărmanele coaste ale bătrânului Praf-de-pușcă, care se azvârli înainte, fornăind și răsuflând anevoie, și doar ce se ridică în picioare lângă pod, cu o pripeală care aproape că-l trânti peste cap pe călărețul său. Chiar în acea clipă un tropăit prin noroi de pe marginea podului fură auzul sensibil al lui Ichabod. În umbra întunecată a crângului, zări ceva uriaș, slut, negru și impozant. Nu se agita, ci părea că observă din beznă, ca vreun monstru gigantic, gata să sară pe călător.

Părul înfricoșatului învățător i se zbârli pe cap de spaimă. Ce era de făcut? Acum era prea târziu ca să se întoarcă și să fugă; și pe lângă asta, care erau șansele să scape de o fantomă sau de un spiriduș, dacă într-adevăr asta era, care putea să zboare pe aripile vântului? Adunându-și, așadar, o urmă de curaj, întrebă pe un ton bâlbâit – „Cine ești?" Nu primi nici un răspuns. Își repetă întrebarea pe un ton și mai agitat. Și, din nou, nici un răspuns. Lovi iarăși coastele neînduplecatului Praf-de-pușcă și, închizându-și ochii, izbucni cu fervoare, fără să vrea, într-o

forth with involuntary fervor into a psalm-tune. Just then the shadowy object of alarm put itself in motion, and, with a scramble and a bound, stood at once in the middle of the road. Though the night was dark and dismal, yet the form of the unknown might now in some degree be ascertained. He appeared to be a horseman of large dimensions, and mounted on a black horse of powerful frame. He made no offer of molestation or sociability, but kept aloof on one side of the road, jogging along on the blind side of old Gunpowder, who had now got over his fright and waywardness.

Ichabod, who had no relish for this strange midnight companion, and bethought himself of the adventure of Brom Bones with the Galloping Hessian, now quickened his steed, in hopes of leaving him behind. The stranger, however, quickened his horse to an equal pace. Ichabod pulled up, and fell into a walk, thinking to lag behind— the other did the same. His heart began to sink within him; he endeavored to resume his psalm-tune, but his parched tongue clove to the roof of his mouth, and he could not utter a stave. There was something in the moody and dogged silence of this pertinacious companion, that was mysterious and appalling. It was soon fearfully accounted for. On mounting a rising ground, which brought the figure of his fellow-traveller in relief against the sky, gigantic in height, and muffled in a cloak, Ichabod was horror-struck on perceiving that he was

cântare dintr-un psalm. Chiar atunci, îngrozitorul obiect întunecat începu să se mişte, şi, dintr-o săritură, se proţăpi de îndată în mijlocul drumului. Deşi noaptea era întunecoasă şi sumbră, se putea deosebi totuşi într-o oarecare măsură forma necunoscutului. Părea să fie un călăreţ cu o statură mare, călărind un cal negru cu un corp viguros. Nu părea să fie rău-voitor sau prietenos, ci păstră distanţa pe o parte a drumului, înaintând încet pe partea nevăzătoare a bătrânului Praf-de-puşcă, care acum trecuse peste sperietură şi îndărătnicie.

Ichabod, căruia nu-i plăcea deloc acest straniu camarad din toiul nopţii, şi care îşi aminti de aventura lui Brom Bones cu Hessianul călare-n galop, îşi aţâţă armăsarul, cu speranţa de-a-l lăsa în urmă. Însă străinul îşi aduse calul la acelaşi pas. Ichabod încetini, şi continuă să meargă, gândindu-se să rămână în urmă – celălalt făcu la fel. Inima începu să i se strângă în el; se sili să reia cântarea din psalm, însă limba sa ca de hârtie i se lipi de cerul gurii, şi nu reuşi să rostească nici o strofă. Era ceva anume în tăcerea apăsătoare şi stăruitoare a acestui tovarăş încăpăţânat, ceva tainic şi cumplit. La scurt timp veni şi îngrozitoarea explicaţie. Urcând pe un deal, care aduse silueta tovarăşului său călător în evidenţă în faţa cerului, uriaş ca înălţime, şi înfăşurat într-o pelerină, Ichabod se îngrozi de moarte când îşi dădu seama că nu avea cap! – însă spaima îl cuprinse şi mai tare când observă

headless!— but his horror was still more increased, on observing that the head, which should have rested on his shoulders, was carried before him on the pommel of his saddle: his terror rose to desperation; he rained a shower of kicks and blows upon Gunpowder, hoping, by a sudden movement, to give his companion the slip— but the spectre started full jump with him. Away then they dashed, through thick and thin; stones flying, and sparks flashing at every bound. Ichabod's flimsy garments fluttered in the air, as he stretched his long lank body away over his horse's head, in the eagerness of his flight.

They had now reached the road which turns off to Sleepy Hollow; but Gunpowder, who seemed possessed with a demon, instead of keeping up it, made an opposite turn, and plunged headlong down hill to the left. This road leads through a sandy hollow, shaded by trees for about a quarter of a mile, where it crosses the bridge famous in goblin story, and just beyond swells the green knoll on which stands the whitewashed church.

As yet, the panic of the steed had given his unskilful rider an apparent advantage in the chase; but just as he had got half way through the hollow, the girths of the saddle gave way, and he felt it slipping from under him. He seized it by the pommel, and endeavored to hold it firm, but in vain; and had just time to save himself by clasping old

capul, care ar fi trebuit să îi fie pe umeri, fiind cărat pe oblâncul șeii: spaima sa se transformă în disperare; îl copleși pe Praf-de-pușcă cu o mulțime de picioare și lovituri, sperând că, printr-o mișcare subită, va scăpa de companionul său – însă spectrul porni în goană cu el. Apoi țâșniră amândoi, prin foc și pară; pietrele săreau și scânteile sclipeau la fiecare salt. Veșmintele subțiri ale lui Ichabod fâlfâiau în vânt, când își întindea corpul lung și slab peste capul calului, în zelul goanei sale.

Erau acum ajunși la drumul care o apucă înspre Valea Adormită; însă Praf-de-pușcă, care parcă era posedat de un demon, în loc să continue pe acolo, se întoarse cu totul și țâșni năvalnic înspre stânga, la vale. Drumul acesta duce printr-o vâlcea nisipoasă, adumbrită de copaci vreun sfert de milă, unde trece vestitul pod în născocirile cu spiriduși, și chiar după se înalță colina înverzită pe care se află biserica văruită.

Teama armăsarului îi oferise până atunci, aparent, nepriceputului său călăreț un avantaj în urmărire; însă chiar când traversase jumătate din vâlcea, cingătorile șeii se slăbiră, și o simți alunecând sub el. O apucă de oblânc, și se strădui să o țină strâns, însă în zadar; și de-abia apucă să se salveze înșfăcându-l pe bătrânul Praf-

Gunpowder round the neck, when the saddle fell to the earth, and he heard it trampled under foot by his pursuer. For a moment the terror of Hans Van Ripper's wrath passed across his mind— for it was his Sunday saddle; but this was no time for petty fears; the goblin was hard on his haunches; and (unskilful rider that he was!) he had much ado to maintain his seat; sometimes slipping on one side, sometimes on another, and sometimes jolted on the high ridge of his horse's backbone, with a violence that he verily feared would cleave him asunder.

An opening in the trees now cheered him with the hopes that the church bridge was at hand. The wavering reflection of a silver star in the bosom of the brook told him that he was not mistaken. He saw the walls of the church dimly glaring under the trees beyond. He recollected the place where Brom Bones's ghostly competitor had disappeared. "If I can but reach that bridge," thought Ichabod, "I am safe." Just then he heard the black steed panting and blowing close behind him; he even fancied that he felt his hot breath. Another convulsive kick in the ribs, and old Gunpowder sprang upon the bridge; he thundered over the resounding planks; he gained the opposite side; and now Ichabod cast a look behind, to see if his pursuer should vanish, according to rule, in a flash of fire and brimstone. Just then he saw the goblin rising in his stirrups, and in the very act of hurling his head at him. Ichabod endeavored to dodge the horrible missile, but too late. It encountered

de-pușcă de gât, când șaua căzu pe pământ, iar el o auzi fiind călcată în picioare de urmăritorul său. Pentru o clipă, teama de mânia lui Hans Van Ripper îi cuprinse mintea – căci era șaua lui cea bună; însă nu era momentul pentru griji neînsemnate; spiritul se ținea bine pe poziții; iar lui (călăreț nepriceput ce era!) îi era greu să își mențină poziția; uneori aluneca pe-o parte, alteori pe cealaltă, iar uneori se izbea de marginea șirei spinării calului cu o forță atât de sălbatică încât se temea de-a binelea să nu-l sfâșie în două.

O poiană între copaci îl întâmpina acum cu speranțele că podul bisericii era în apropiere. Oglindirea vălurită a unei stele argintii în mijlocul râului îi dădea dreptate. Văzu pereții bisericii lucind vag printre copacii din depărtare. Își aminti de locul unde rivalul fantomatic al lui Brom Bones se făcu nevăzut. „Dacă pot doar să ajung la podul acela," gândi Ichabod, „voi fi în siguranță." Chiar atunci auzi murgul respirând greu și răsuflând aproape, în urma sa; i se păru chiar că îi simte suflul încins. O altă lovitură chinuită de picior în coaste, și bătrânul Praf-de-pușcă sări peste pod; trosni peste scândurile răsunătoare; ajunse pe cealaltă parte; iar acum Ichabod aruncă o privire în urmă, ca să vadă dacă urmăritorul său va dispărea, conform regulii, într-o văpaie de foc și pucioasă. Chiar atunci văzu spiritul săltându-se în scara șeii sale, chiar în clipa în care își azvârlea capul înspre el. Ichabod se strădui să evite oribilul proiectil, însă prea târziu. Îl izbi

his cranium with a tremendous crash— he was tumbled headlong into the dust, and Gunpowder, the black steed, and the goblin rider, passed by like a whirlwind.

The next morning the old horse was found without his saddle, and with the bridle under his feet, soberly cropping the grass at his master's gate. Ichabod did not make his appearance at breakfast— dinner-hour came, but no Ichabod. The boys assembled at the school-house, and strolled idly about the banks of the brook; but no schoolmaster. Hans Van Ripper now began to feel some uneasiness about the fate of poor Ichabod, and his saddle. An inquiry was set on foot, and after diligent investigation they came upon his traces. In one part of the road leading to the church was found the saddle trampled in the dirt; the tracks of horses' hoofs deeply dented in the road, and evidently at furious speed, were traced to the bridge, beyond which, on the bank of a broad part of the brook, where the water ran deep and black, was found the hat of the unfortunate Ichabod, and close beside it a shattered pumpkin.

The brook was searched, but the body of the schoolmaster was not to be discovered. Hans Van Ripper, as executor of his estate, examined the bundle which contained all his worldly effects. They consisted of two shirts and a half; two stocks for the neck; a pair or two of worsted stockings; an old pair of corduroy small-clothes; a rusty

peste cap cu un trosnet formidabil – căzu lat în țărână, iar Praf-de-pușcă, murgul și spiritul călare trecură pe lângă el ca un uragan.

În zorii zilei următoare, calul cel bătrân fu găsit fără șaua sa, și cu căpăstrul sub picioare, păscând calm iarba din fața porții stăpânului său. Ichabod nu apăru la micul dejun – ora cinei sosi, însă Ichabod nu. Băieții se adunară la școală, plimbându-se leneși pe marginile râului; însă fără învățător. Hans Van Ripper începu să se simtă tulburat din pricina sorții bietului Ichabod și a șeii. O căutare începu, și după investigații pline de sârg, dădură de urmele sale. Pe o parte a drumului ce ducea înspre biserică găsiră șaua, zdrobită în praf; urmele de copite de cai înfipte adânc în drum, limpede că la o viteză năprasnică, fură urmărite până la pod, dincolo de care, pe malul unei părți late a râului, unde apa era adâncă și întunecată, găsiră pălăria sărmanului Ichabod, și aproape de ea, un bostan sfărâmat.

Râul fu căutat, însă corpul învățătorului era de negăsit. Hans Van Ripper, ca executor al moșiei sale, cercetă pachetul ce conținea toate bunurile sale lumești. Acestea cuprindeau două cămăși și jumătate; două legători de pus la gât; o pereche-două de ciorapi din lână pieptănată; o pereche veche de pantaloni mici din catifea; o lamă

razor; a book of psalm-tunes, full of dogs' ears; and a broken pitchpipe. As to the books and furniture of the school-house, they belonged to the community, excepting Cotton Mather's History of Witchcraft, a New England Almanac, and a book of dreams and fortune-telling; in which last was a sheet of foolscap much scribbled and blotted, in several fruitless attempts to make a copy of verses in honor of the heiress of Van Tassel. These magic books and the poetic scrawl were forthwith consigned to the flames by Hans Van Ripper; who from that time forward determined to send his children no more to school; observing, that he never knew any good come of this same reading and writing. Whatever money the schoolmaster possessed, and he had received his quarter's pay but a day or two before, he must have had about his person at the time of his disappearance.

The mysterious event caused much speculation at the church on the following Sunday. Knots of gazers and gossips were collected in the churchyard, at the bridge, and at the spot where the hat and pumpkin had been found. The stories of Brouwer, of Bones, and a whole budget of others, were called to mind; and when they had diligently considered them all, and compared them with the symptoms of the present case, they shook their heads, and came to the conclusion that Ichabod had been carried off by the Galloping Hessian. As he was a bachelor, and in nobody's debt, nobody troubled his head any more about him. The

ruginită pentru bărbierit; o carte de cântări din psalmi, plină de colțuri îndoite; și un camerton[xxvii] stricat. Cât despre cărțile și mobila școlii, acestea aparțineau comunității, excepție făcând Istoria Vrăjitoriei a lui Cotton Mather, un almanac despre Noua Anglie și o carte despre vise și prezicerea viitorului; în cea din urmă era o ciornă foarte mâzgălită și pătată, în urma mai multor încercări de-a face o copie după versuri în onoarea moștenitoarei lui Van Tassel. Aceste cărți despre magie și mâzgăleala fură în acea clipă încredințate vâlvătăilor de către Hans Van Ripper; care din acel moment se hotărî să nu își mai trimită la școală copiii; observând că nimic bun nu ieșise niciodată din acest scris și citit. Cei câțiva bani pe care îi avusese învățătorul, căci își primise salariul pe sfertul de an cu doar o zi sau două în urmă, probabil că îi avea asupra sa la momentul dispariției.

Misteriosul eveniment stârni multe speculații la biserică în duminica ce urmă. Mulțimi de privitori plini de curiozitate și de bârfitori se strânseră în curtea bisericii, la pod, și la locul unde se găsiseră pălăria și bostanul. Poveștile lui Brouwer, ale lui Bones și un sac de alte asemenea fură reamintite; și când le socotiră cu sârguință pe toate, și le comparară cu indiciile cazului de față, dădură din cap, ajungând la concluzia că Ichabod fusese răpit de Hessianul călare-n galop. Fiind celibatar, și nedatorând nimănui nici un ban, nimeni nu-și

school was removed to a different quarter of the hollow, and another pedagogue reigned in his stead.

It is true, an old farmer, who had been down to New York on a visit several years after, and from whom this account of the ghostly adventure was received, brought home the intelligence that Ichabod Crane was still alive; that he had left the neighborhood, partly through fear of the goblin and Hans Van Ripper, and partly in mortification at having been suddenly dismissed by the heiress; that he had changed his quarters to a distant part of the country; had kept school and studied law at the same time, had been admitted to the bar, turned politician, electioneered, written for the newspapers, and finally had been made a justice of the Ten Pound Court. Brom Bones, too, who shortly after his rival's disappearance conducted the blooming Katrina in triumph to the altar, was observed to look exceedingly knowing whenever the story of Ichabod was related, and always burst into a hearty laugh at the mention of the pumpkin; which led some to suspect that he knew more about the matter than he chose to tell.

The old country wives, however, who are the best judges of these matters, maintain to this day that Ichabod was spirited away by supernatural means; and it is a favorite story often told about the neighborhood round the winter evening fire. The bridge became more

mai bătu capul cu el. Școala fu mutată într-o altă parte a văii, și un alt învățător tronă în locul său.

Ce-i drept, un fermier vârstnic, care ajunsese în New York într-o vizită câțiva ani mai târziu, și de la care se auzi această povestire despre aventura spectrală, aduse acasă vestea cum că Ichabod Crane încă trăia; că părăsise vecinătatea, în parte din pricina fricii de spirit și de Hans Van Ripper, și în parte din pricina rușinii că fusese respins atât de tăios de moștenitoare; că își schimbase meleagurile în părți îndepărtate ale țării; se ținuse de școlit și studiase dreptul în același timp, fusese admis în barou, devenise politician, candidase, scrisese în ziare, și nu în cele din urmă fusese numit judecător al curții Ten Pound[xxviii]. Brom Bones, care la scurt timp după dispariția adversarului său o aduse victorios pe înfloritoarea Katrina în fața altarului, părea să fie extrem de cunoscător oricând se spunea povestea lui Ichabod, și mereu izbucnea într-un râset sănătos la amintirea bostanului; lucru care îi făcu pe unii să creadă că știe mai multe decât vrea să spună.

Cu toate astea, bătrânele gospodine de la țară, care judecă cel mai bine în cazuri ca acestea, pretind până în ziua de azi că Ichabod a fost făcut nevăzut pe căi nepământești; și este o poveste preferată deseori spusă prin vecinătate în jurul focului iernatic de seară. Podul

than ever an object of superstitious awe, and that may be the reason why the road has been altered of late years, so as to approach the church by the border of the mill-pond. The school-house, being deserted, soon fell to decay, and was reported to be haunted by the ghost of the unfortunate pedagogue; and the ploughboy, loitering homeward of a still summer evening, has often fancied his voice at a distance, chanting a melancholy psalm-tune among the tranquil solitudes of Sleepy Hollow.

deveni mai mult ca niciodată obiectul unei minunări plină de superstiție, și acesta trebuie să fie motivul pentru care drumul a fost stricat în ultimii ani, astfel încât să se apropie de biserică pe la marginea lacului morii. Școala, fiind lăsată pustie, se dărăpănă în scurt timp, și se zvoni că era bântuită de fantoma nefericitului învățător; iar argatul, hoinărind înspre casă în serile liniștite de vară, îi auzea deseori vocea în depărtare, cântând vreun psalm abătut în pustietatea domoală a Văii Adormite.

---

i *Un țărm încântător – A pleasing land.* Cuvântul „țărm” este folosit în context cu sensul vechi de „tărâm”.

ii *The Castle of Indolence* este o poezie a autorului scoțian James Thomson (1700-1748). Washington Irving folosește primele patru versuri din Canto I, VI pentru a începe povestea și pentru a induce atmosfera povestirii.

iii *Tappan Zee* este numele unei deschideri naturale a râului Hudson. Această denumire provine din limbajul coloniștilor olandezi și din cel al indienilor nativi care locuiau în regiune în perioada dinaintea colonizării. Termenul „tappan” provine din limba tribului indian Lenape, însemnând „apă rece”, iar „zee” este termenul olandez pentru „ocean”.

iv *Orașul Zăbovelii – Tarry Town.* Verbul englezesc „to tarry” are sensul de „a lâncezi”, „a șovăi” sau „a zăbovi”.

v Henry Hudson (cunoscut de asemenea ca Hendrik Hudson) a fost un navigator englez care a trăit la sfârșitul secolului 16 – începutul secolului 17. În anul 1609, angajat de Compania Olandeză a Indiilor de Est, acesta a pornit într-o călătorie, descoperind râul care astăzi îi poartă numele.

vi *Moroaica – The nightmare.* Posibilă proveniență din limba slavă veche, din cuvântul „mora”.

vii Cavalerii Hessieni erau soldați germani ai secolului 18, angajați să lucreze pentru Imperiul Britanic.

viii Numele de Ichabod face referire la numele biblic din „Cartea lui Samuel" (din Vechiul Testament), în timp ce numele de Crane se traduce în limba română prin „cocor".

ix *Nas de becață – Snipe nose.* În traducere directă, „snipe" înseamnă „becață".

x *Psalmodiere – Psalmody.* Actul de a cânta sau de a recita psalmi, rugăciuni sau cântări religioase.

xi Cotton Mather a fost un important pastor puritan al Noii Anglii în secolele 17-18, cu o mare influență socială și politică. A scris de asemenea nenumărate opere literare, printre care și pamflete.

xii Saardam este numele vechi al orașului olandez Zaandam, aflat în provincia Olandei de Nord, în apropierea orașului Amsterdam.

xiii *Îmblăciu – Flail.* Aceasta este o unealtă agricolă rudimentară cu care se lovesc spicele de cereale sau păstăile de legume spre a li se scoate boabele.

xiv *Semețul Chantecler – Bright chanticleer.* Chantecler este o rasă de cocoși și de găini, originară din Canada.

xv *Vârtelniță – Spinning wheel.* Unealtă de lemn cu ajutorul căreia se deapănă firele de cânepă, de lână, de bumbac.

xvi Porecla Brom Bones conține cuvântul „bones" care, în traducere în limba română, are sensul de „oase".

xvii *O trupă de cazaci de pe Don – A troop of Don Cossacks.* Cazacii de pe Don erau țărani fugari care ocupau teritoriile de-a lungul cursului mijlociu și inferior al râului Don.

xviii *Sfârleze – Whirligigs*. Cuvântul „sfârleze" este un sinonim pentru „titirezi".

xix „Mynheer" este forma veche a cuvântului olandez „mijnheer", format din „mijn" și „heer" și care, tradus în limba română, este echivalentul expresiei „domnul meu".

xx *O goeletă – A sloop.* Aceasta este o navă cu pânze având două până la șase catarge.

xxi *Daredevil* se traduce în limba română prin „temerar", sau „peste măsură de îndrăzneț".

xxii *Văcari – Cow-boys*.

xxiii Bătălia de la Whiteplains (1776) a fost o bătălie purtată în cadrul Războiului de Independență al Statelor Unite ale Americii (1775-1783) în apropierea orașului White Plains, New York.

xxiv *Raven Rock* se traduce în limba română cu sensul de „piatra corbului".

xxv Expresia „tête-à-tête” este o expresie provenită din limba franceză, întâlnită deseori și în limba română, care are sensul de „convorbire între patru ochi”.

xxvi *Timoftică – Timothy.* Aceasta este o plantă cu tulpina de tip pai, cu frunze lungi, înguste, care crește prin pășuni și livezi și este folosită ca nutreț.

xxvii *Un camerton – A pitchpipe.* Acesta este un instrument format din unul sau mai multe tuburi sonore, folosit la acordarea instrumentelor muzicale și la darea tonului.

xxviii „The Ten Pound Court” a fost o instanță judecătorească înființată în urma Hotărârii Ten Pound (1782) care permitea înființarea unor instanțe civile care să se ocupe de cazurile care valorau prin natura lor zece lire sau mai puțin.